Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com

Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi

Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για την εβδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 13/-20/2/2013

ΤΟΠΙΚΑ

Ένας υποψήφιος των τραπεζών και της διαπλοκής; Τα ΜΜΕ λογοκρίνουν τις αποκαλύψεις για τα δωράκια της Τράπεζας Κύπρου στον κ. Αναστασιάδη, ενώ οι Γερμανοί ζητούν εξωτερική έρευνα για το ξέπλυμα

Όταν κυκλοφόρησε το νέο τεύχος του περιοδικού Hotdoc,[1] με νέες αναφορές για παράδοξες «συναλλαγές» του δικηγορικού γραφείου του κ. Αναστασιάδη, η μεγάλη πλειοψηφία των κυπριακών ΜΜΕ τα λογόκρινε απόλυτα. Ενώ στις δυο προηγούμενες περιπτώσεις - την υπόθεση της Makra investments και των δανείων από την Sobibank, η οποία κατηγορείται για ξέπλυμα χρήματος - ο Φιλελεύθερος είχε κάποιες αναφορές, στην νέα περίπτωση, η λογοκρισία ήταν τόσο απόλυτη, που αποκάλυπτε το κλειστό επικοινωνιακό κύκλωμα, που έχουν επιβάλει οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ στην προεκλογική πληροφόρηση. Ο κυριακάτικος Πολίτης συνέχισε με συνέπεια να μιλά για σκάνδαλα του Λιλλήκα - στην τελευταία περίπτωση για διαφημιστικές εκστρατείες του γραφείου της συζύγου του, ενώ ήταν υπουργός - προσπαθώντας να μετατοπίσει ακόμα και τις ό,ποιες συζητήσεις σε αντίπαλο του υποψήφιου τον οποιο υποστηριζει ο ιδιοκτήτης της εφημερίδας.

Οι επιχορηγήσεις και τα δωράκια των τραπεζών

Και όμως, αυτά τα οποία καταγράφει το Hotdoc είναι σημαντικά και θα έπρεπε λογικά να ήταν στο επίκεντρο της δημόσιας συζήτησης.

Όπως αποκαλύπτει στη Δέφτερη Ανάγνωση δικηγόρος γνώστης των πεπραγμένων, εμπλεκόμενα με ξέπλυμα βρώμικου χρήματος δικηγορικά γραφεία, κάνουν αυτό που αποκαλεί «banking shopping». Δηλαδή, απευθύνονται σε διάφορες κυπριακές

[1] http://www.koutipandoras.gr/32882/%CE%B7-%CF%84%CF%81%CE%AC%CF%80%CE%B5%CE%B6%CE%B1-%CE%BA%CF%8D%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%85-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CE%B1-%CE%B4%CF%89%CF%81%CE%AC%CE%BA%CE%B9%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%BF-%CE%BD.html

τράπεζες, προσπαθώντας να εξασφαλίσουν το μεγαλύτερο “commission” με αντάλλαγμα να κατατεθούν τα λεφτά κοντά τους. Από αυτού του είδους την εξυπηρέτηση, μπορεί να προήλθαν και τα «δωράκια» της Τράπεζας Κύπρου προς τον Αναστασιάδη κατά το δικηγόρο με τον οποίον μιλήσαμε. Εξετάζοντας, πιο προσεκτικά, τα στοιχεία, που βρίσκονται αυτή την στιγμή στην διάθεσή μας, αποκαλύπτεται ότι το 2008, που ο Ν. Αναστασιάδης έλαβε γύρω στις 100,000 ευρώ δώρο από την Τράπεζα Κύπρου, ήταν η ίδια χρονιά κατά την οποία οι εταιρίες Compaservus Nominees Ltd & Mareplerx Services ltd (και οι δύο συμφερόντων του Ν. Αναστασιάδη) εξασφάλισαν τα δάνεια των δεκάδων εκατομμυρίων από την κατηγορούμενη για ξέπλυμα τράπεζα Sobibank.

Το ζήτημα της σύγκρουσης συμφερόντων

Τα θεματα το οποια προκυπτουν είναι παραπλήσια των όσων καταγγέλλονται εναντίον του Ισπανού πρωθυπουργού, του κ. Ραχόι – ότι, δηλαδή, πήρε επιχορηγήσεις από κατασκευαστικές εταιρείες. Το σκάνδαλο, εκεί, εστιάζεται σε αυτές τις εταιρείες, οι οποίες θεωρούνται ως υπεύθυνες για τη διευρυμένη κρίση, την οποία περνά η χώρα. Οι εταιρείες έδιναν ένα ποσό στο κόμμα του κ. Ραχόι και συγκεκριμένα ποσά διοχετεύονταν σε αξιωματούχους. Στην περίπτωση του κ. Αναστασιάδη, έχουμε επιχορηγήσεις της Τράπεζας Κύπρου._

Εξετάζοντας, πιο προσεκτικά, τα στοιχεία, που βρίσκονται αυτή την στιγμή στη διάθεσή μας, αποκαλύπτεται ότι το 2008, που ο Ν. Αναστασιάδης έλαβε γύρω στις 100,000 ευρώ δώρο από την Τράπεζα Κύπρου, ήταν η ίδια χρονιά κατά την οποία οι εταιρίες Compaservus Nominees Ltd & Mareplerx Services ltd (και οι δύο συμφερόντων του Ν. Αναστασιάδη) εξασφάλισαν τα δάνεια των δεκάδων εκατομμυρίων από την κατηγορούμενη για ξέπλυμα τράπεζα Sobibank.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, σε σύγκριση με την Ισπανία, οι παροχές ήταν νομότυπες και άμεσες προς το δικηγορικό γραφείο. Όταν ρωτήθηκε το δικηγορικό γραφείο Αναστασιάδη, παρέπεμψε σε επιστολή της Τράπεζας Κύπρου - η οποία εξασφαλίστηκε από το δικηγορικό γραφείο - σύμφωνα με την οποία, η συνεργασία της Τράπεζας Κύπρου με το συγκεκριμένο γραφείο εντάσσεται στα πλαίσια της

προσπάθειας για προβολή της Κύπρου ως «διεθνούς κέντρου χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων» και επικαλείται τη «συνήθη διεθνή επιχειρηματική πρακτική». Αυτή η απάντηση δείχνει και την εντυπωσιακή αδυναμία να συνειδητοποιηθεί, ακόμα, η έννοια της σύγκρουσης συμφερόντων από μερίδα του δικηγορικού-πολιτικού κατεστημένου. Αν ο κ. Αναστασιάδης ήταν απλώς ένας μεγαλοδικηγόρος, τότε τα «δωράκια» της τράπεζας Κύπρου, θα μπορούσαν να ήταν ευχαριστίες για «διευκολύνσεις». Εξαρτάται, βέβαια και γιατί είδους διευκολύνσεις πρόκειται, αφού το εν λόγω δικηγορικό γραφείο ενδεχομένως να εισέπραξε αρκετά ήδη για την όποια πράξη έκανε. Τί το ιδιαίτερο λ.χ. ενθάρρυνε το δικηγορικό γραφείο, που δεν ήταν μέσα στον κύκλο εργασιών του; Όσο ο ίδιος ο κ. Αναστασιάδης δεν εξηγεί πώς ένα πολιτικός αρχηγός βρέθηκε να έχει συναλλαγές με ύποπτες - για τους δυτικούς, τους οποίους, ο ίδιος, επικαλείται – τραπεζες, τότε, είναι και αυτό το θέμα ανοικτό.

Όμως, το μεγάλο ζήτημα είναι, ακριβώς, ότι ο κ. Αναστασιάδης είναι πολιτικός σε μια εποχή, όπου η χώρα βρίσκεται σε κρίση λόγω των τραπεζών – και είναι η κίνηση των τραπεζών να ζητήσουν στήριξη από το κράτος, που οδήγησε στην προσφυγή στο Μηχανισμό Στήριξης. Είναι με αυτήν την έννοια που η περίπτωση Αναστασιάδη είναι ανάλογη περίπτωση με τις κατασκευαστικές εταιρείες στην Ισπανία. Όταν η βουλή και τα κόμματα καλούνται να πάρουν αποφάσεις για την διάσωση του τραπεζικού τομέα, θα ήταν αυτονόητο σε μια "ευνομούμενη" δημοκρατία, να δηλώσουν οι πολιτικοί ό,τι συναλλαγές είχαν με τις τράπεζες. Διότι όταν η τράπεζα Κύπρου πλήρωνε επιπρόσθετα τον κ. Αναστασιάδη για εργασίες για τις οποίες πληρώθηκε, ήδη, ως δικηγορικό γραφείο, προφανώς, εξαγόραζε και εύνοια. Πόσο πιθανό ήταν να πάρει κριτική θέση ο κ. Αναστιασιάδης, όταν άρχισαν να κυκλοφορούν οι πληροφορίες το 2010 ότι η τράπεζα Κύπρου είχε αγοράσει ελληνικά ομόλογα αξιας 2 δις με παράτυπες διαδικασίες; Όταν λ.χ. στην αρχή της προεκλογικής εκστρατείας μέχρι και η κ. Κενεβέζου στο ΡΙΚ αναγκάστηκε να το ρωτήσει γιατί δεν παραδέχεται και την ευθύνη των τραπεζών, ήταν μια στιγμή, που αποκάλυπτε μια ευρύτερη τάση του κ. Αναστασιάδη και του κόμματός του: να συγκαλύπτουν τα σκάνδαλα των τραπεζών και να προσπαθουν να μετατοπίσουν την κρίση στο Δημόσιο. Και τιθενται σοβαρά ερωτήματα για τη στάση, τόσο του ίδιου του Ν. Αναστασιάδη, όσο και του κόμματός του απέναντι στην έρευνα για τις τράπεζες. Είναι σαφές ότι τη φοβούνται. Σε αυτό το πλαίσιο, η δημοσιοποίηση όλων των χορηγιών και συμφερόντων των τραπεζών με πολιτικούς, θα έπρεπε να είναι ένα από τα πρώτα θέματα, τα οποία θα εστιαζοταν η συζήτηση στη δημόσια σφαίρα. Αλλά, βέβαια, μετά τη βουλή και τους δικηγόρους-πολιτικούς, ένα άλλος τομέας διαπλοκής είναι τα ΜΜΕ. Οπότε, μια τέτοια συζήτηση λογοκρίνεται ακόμα.

Παρακολουθούν και οι Ευρωπαίοι; Γερμανικές πιέσεις για ανεξάρτητες έρευνες για το ξέπλυμα

Ενώ, όμως, στην Κύπρο λογοκρίνονται τέτοια θέματα, οι Ευρωπαίοι δεν φαίνονται να μην καταλαβαίνουν. Καθώς η συζήτηση για το προηγούμενο παράδοξο του δικηγορικού γραφείου του κ. Αναστασιάδη - τα δάνεια από τη Sobibank - σπρώχτηκε σε μια υπόσχεση «έρευνας από την ΜΟΚΑΣ», στην Ε.Ε. άρχισαν να κυκλοφορούν ιδέες για εξωτερικό έλεγχο του κυπριακού τραπεζικού - και αναπόφευκτα δικηγορικού - συστήματος για το ζήτημα του ξεπλύματος. Πρέπει να πιστεύει κάποιος πολύ στις συμπτώσεις για να μην δει και ένα ειδος ευρωπαικου διάλογου, που εμπλέκει και τις τοπικές συζητήσεις. **Αν, δηλαδή, έμπαινε το ερώτημα κατά πόσον οι Βρυξέλλες εμπιστεύονται τη ΜΟΚΑΣ, η απάντηση με βαση τα δεδομενα ειναι ότι οι Γερμανοί δεν φαίνεται να την εμπιστεύονται.** Και είναι δύσκολο να μην σκεφτεί κανείς, ότι η υπόθεση της Sobibank θα συνοδεύει τον κ. Αναστασιάδη, όπως συνόδευε – και συνοδεύει, ακόμα μετά θάνατο - και η υπόθεση των γιουγκοσλαβικών κεφαλαίων τον κ. τ. Παπαδόπουλο. Και σε τέτοιες περιπτώσεις, υπάρχουν και εκβιασμοί και μορφές εξάρτησης.

Τα ερωτήματα που εκκρεμούν για τις «πράξεις» του δικηγορικού γραφείου του κ. Αναστασιάδη

Ο κ. Αναστασιάδης έδειξε μια γενική απροθυμία, να εξηγήσει τα δεδομένα και αναπόφευκτα, οι υποψίες συνεχίζουν και διευρύνονται. Από τις προηγούμενες δυο υποθέσεις - Marka Investments και Sobibank - προκύπτουν δύο καίρια ζητήματα.

1. Με ποιό τρόπο μπορεί να δικαιολογηθεί η παράδοξη πώληση μετοχών ή σύναψη δανείων για εκατομμύρια - 50 και 10 αντίστοιχα - από εταιρείες με μικρό μετοχικό κεφάλαιο; Αν οι εταιρείες ήταν νομότυπες και οι πράξεις απλές διαδικασίες μεταφοράς κεφαλαίων, γιατί δεν δήλωσαν τα κανονικά τους κεφάλαια και έκαναν

αυτό που φαίνεται σαν παραπλάνηση - να έχουν μετοχικό κεφάλαιο μερικές χιλιάδες και να τις εξαργυρώνουν για εκατομμύρια; **Παραπλανούσαν κάποιους; Το ποιούς και γιατί είναι από τις απαντήσεις που δεν δόθηκαν.** Η προσπάθεια να λογοκριθεί το θέμα ως ζήτημα «εθνικού συμφέροντος» δεν βοηθά, ακριβώς, γιατί το εμπλεκόμενο άτομο είναι πολιτικός, που παίρνει αποφάσεις για τις τράπεζες και διότι το ζήτημα του ξεπλύματος είναι, πια, στο τραπέζι.

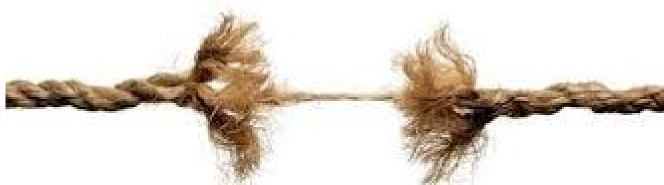
> **Με ποιό τρόπο μπορεί να δικαιολογηθεί η παράδοξη πώληση μετοχών ή σύναψη δανείων για εκατομμύρια … από εταιρείες με μικρό μετοχικό κεφάλαιο; … γιατί δεν δήλωσαν τα κεφάλαια τους και έκαναν αυτό που φαίνεται σαν παραπλάνηση;**

2. Πώς μπορεί να δικαιολογηθεί ένας πολιτικός, όταν μετά από τόσες συζητήσεις για το ξέπλυμα και την εμπειρία του δικηγορικού γραφείου του Τ. Παπαδόπουλου, επιτρέπει στο δικό του δικηγορικό γραφείο να έχει σχέσεις με τράπεζα που θα μπορούσε να θεωρηθεί από κάποιους ως δείγμα ξεπλύματος βρώμικου χρήματος;

Το ζήτημα της διαπλοκής ιδιωτικών και δημοσίων συμφερόντων

Σε αυτό το πλαίσιο, τα «δωράκια» της τράπεζας Κύπρου είναι απλώς ένδειξη. Και της απουσίας συνείδησης για τη σύγκρουση συμφερόντων, αλλά, ενδεχομένως, και των συμφερόντων που κρύβονται. Και η ίδια η βιογραφική πορεία του κ. Αναστασιάδη δεν είναι, ακριβώς, άμεμπτη στο διαχωρισμό του ιδιωτικού συμφέροντος από το δημόσιο: ακόμα και αν δεχθεί κάποιος, την ευνοιοκρατική αντιμετώπιση του αδελφού του τη δεκαετία του 1990 ως ένα οικογενειακό ζήτημα, η εμπλοκή του στο χρηματιστήριο του 1999, ενώ ήταν ηγέτης του κυβερνώντος κόμματος, δεν δείχνει ευαισθησία στο διαχωρισμό των ιδιωτικών και δημόσιων συμφερόντων.

Και ο αντιπερισπασμός της διαπλοκής: οι κατηγορίες για το διαφημιστικό γραφείο της κ. Β. Λιλλήκα, καθώς ο Πολίτης κάνει ότι δεν βλέπει τη διαπλοκή Φωτίου, που ενέκρινε τη διαδικασία

Την τελευταία βδομάδα, η εφημερίδα Πολίτης εστίασε την επίθεσή της, σε θέματα διαπλοκής του κ. Λιλλήκα, ενώ ήταν στο υπουργείο εμπορίου, αλλά και άλλες υποθέσεις, οι οποίες αφορούν στα περιουσιακά του στοιχεία. Η εφημερίδα δεν έγραψε τίποτα, σε σχέση με ανάλογα ερωτήματα για τον κ. Αναστασιάδη – τόσο για τις δραστηριότητες του δικού του και όχι της συζύγου του δικηγορικού γραφείου, όσο και για την ελλειπή και παραπλανητική δημοσιοποίηση περιουσιακών στοιχείων. Οι δημοσιεύσεις του Πολίτη, ως εκφραστικού οργάνου της υποψηφιότητας Αναστασιάδη, είναι γενικότερα εκφραστικές – τέτοια πρωτοσέλιδα, δεν υπήρξαν καθόλου για τον κ. Αναστασιάδη με εξαίρεση τη Χαραυγή.

Οι κατηγορίες εναντίον του κ. Λιλλήκα για διαπλοκή

Ας δούμε, όμως, τα στοιχεία. Το κείμενο του Μ. Δρουσιώτη βασίζεται σε ένα έγγραφο του ΚΟΤ, με το οποίο άπαντα στην κ. Α. Κυριακίδου, η οποία είχε πρώτη αφήσει αιχμές για τον κ. Λιλλήκα.

«*Το πιο σημαντικό στοιχείο που προκύπτει από τις απαντήσεις που έδωσε ο ΚΟΤ στο υπ. Εμπορίου, στις 10 Ιανουαρίου 2013, την τετραετία κατά την οποία ο Λιλλήκας ήταν στην κυβέρνηση (μέχρι τα μέσα του 2006 στο αρμόδιο υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού), είναι ότι εταιρείες, οι οποίες ήταν συμβαλλόμενες με τη Marketway εξασφάλισαν συμβόλαια από τον ΚΟΤ ύψους 9,5 εκ ευρώ! Περίπου 8 εκ. ευρώ ήταν τα συμβόλαια με τη γαλλική διαφημιστική εταιρεία Publicis. Η Marketway είναι επιχειρηματικά συνδεδεμένη με την Publicis, εκπροσωπεί την εταιρεία στην Κύπρο, χρησιμοποιεί το λογότυπό της και εμφανίζονταν σαν μια οντότητα υπό την επωνυμία Marketway/Publicis.*»

Η πιο επίμαχη υπόθεση φαίνεται να είναι η ανάθεση σε μια εταιρεία, με την οποία είχε σχέση το διαφημιστικό γραφείο της συζύγου του, τη διαφημιστική εκστρατεία για την συμμετοχή της Κύπρου στους Ολυμπιακούς Αγώνες, το 2004.

«Λίγες εβδομάδες μετά, στις 22 Ιουλίου 2003, εγγράφεται στον έφορο εταιρειών η SPORTEAM CYPRUS. Μέτοχοι ήταν κατά 49% ο ιδιοκτήτης της SportTeam Ελλάδος, Κωνσταντίνος Νοδάρας. Το υπόλοιπο 51% το ήλεγχε ως εμπιστευματοδόχος -δηλαδή εκ μέρους κάποιου τρίτου που δεν έπρεπε να φαίνεται- ο Στέλιος Κωνσταντίνου, λογιστής και "μυρωτικός" κουμπάρος του ζεύγους Λιλλήκα. Σύμφωνα με πληροφορίες που δημοσίευσε ο "Π" (1/3/2005), η Βαρβάρα Λιλλήκα ενημέρωσε το προσωπικό της ότι "η SporTeam είναι δική της εταιρεία". Στις 17 Οκτωβρίου 2003, η Marketway οργάνωσε διάσκεψη Τύπου για την προβολή των

δραστηριοτήτων της "SporTeam". Στη δεξίωση που ακολούθησε στο Hilton Park παρευρέθη και ο τότε υπουργός Εμπορίου, Γιώργος Λιλλήκας.»

Η απάντηση του επιτελείου Λιλλήκα

Στην απάντηση του επιτελείου του κ. Λιλλήκα παρατίθεται αντίγραφο προηγούμενης απολογίας του Πολίτη και σημειώνεται:

«Η εφημερίδα «Πολίτης» έχει απολογηθεί μέχρι σήμερα τρεις φορές ενώπιον του Δικαστηρίου για παρόμοια λιβελλογραφήματα εναντίον του κ. Λιλλήκα. Είναι γνωστή η τακτική της εφημερίδας «Πολίτης», να καταφεύγει σε λάσπη κατά του Γιώργου Λιλλήκα, όποτε πλησιάζουν εκλογές. Την ίδια τακτική ακολούθησε η εφημερίδα «Πολίτης» το 2001, όταν ο κ. Λιλλήκας ήταν υποψήφιος βουλευτής. Σε όλες τις περιπτώσει,ς η εφημερίδα Πολίτης απολογήθηκε και ο Γιώργος Λιλλήκας δικαιώθηκε.»

Και αναφέρει ότι θεωρεί το κείμενο «λιβελογράφημα», για το οποίο θα προσφύγει στη δικαιοσύνη. Όσον αφορά, ωστόσο, στο συγκεκριμένο ζήτημα, το επιτελείο δεν απάντησε, όπως δεν έκανε και ο κ. Αναστασιάδης στις κατηγορίες εναντίον του.

Οι αιτίες της επίθεσης φαίνεται να είναι δύο: από τη μια, η υποψηφιότητα Λιλλήκα απειλεί σοβαρά τη συνοχή του ΔΗΚΟ και αυτό θέτει σε κίνδυνο τους σύμμαχους του κ. Αναστασιάδη, ενώ από την άλλη η διάχυση ιστοριών για διαπλοκή, έχει και ως στόχο την μετατόπιση του θέματος από τον κ. Αναστασιάδη και τις κατηγορίες εναντίον του για διαπλοκή. Το πιο χαρακτηριστικό τεκμήριο, είναι η αποσιώπηση της συμμετοχής του Φ. Φωτίου, ο οποίος ήταν, τότε, επικεφαλής του ΚΟΤ και ενέκρινε τη διαδικασία του υπουργού του Τ. Παπαδόπουλου. Σε άλλες εποχές, βεβαίως, ο Πολίτης και ο συγκεκριμένος δημοσιογράφος, θα εστίαζε και στο ηγετικό στέλεχος του ΔΗΚΟ. Τώρα, όμως, που ο κ. Φωτίου ανήκει στους υποστηρικτές της υποψηφιότητας Αναστασιάδη, το όνομά του εξαφανίστηκε από οποιαδήποτε αναφορά, έστω και αν φαίνεται στο έγγραφο που επισυνάπτεται.

Το πιο χαρακτηριστικό τεκμήριο, είναι η αποσιώπηση της συμμετοχής του Φ. Φωτίου, ο οποίος ήταν, τότε, επικεφαλής του ΚΟΤ και ενέκρινε τη διαδικασία... Σε άλλες εποχές, ο Πολίτης και ο συγκεκριμένος δημοσιογράφος, θα εστίαζαν και στο ηγετικό στέλεχος του ΔΗΚΟ. Τώρα, όμως, που ο κ. Φωτίου ανήκει στους

υποστηρικτές της υποψηφιότητας Αναστασιάδη, το όνομά του εξαφανίστηκε από οποιαδήποτε αναφορά.

Μάλιστα, δημοσιεύται επιστολή του Λιλλήκα προς Φωτίου ημερομηνίας 8/2/2004, στην οποία γράφει "αναμένοντας τη δική σας θετική ανταπόκριση". ".. όπως παρατηρεί η Γενική Ελέκτρια, Χρυστάλλα Γιωρκάτζη, σε έκθεση που διενήργησε μετά τα δημοσιεύματα του Π, η πιό πάνω αναφορά αποτελεί προτροπή προς τους διάφορους οργανισμούς για να συμμετάσχουν" http://pdf.politis-news.com/pdf/pdf?-A=292424&-V=pdfedition

Όμως, το άρθρο του Δρουσιώτη δεν αναφέρει το Φωτίου, καθόλου, στις δύο σχεδόν σελίδες που αφιερώνει στο θέμα, τη στιγμή που ο ΚΟΤ είναι εκτεθημένος για τις αποφάσεις του. Αν με βάση τα δεδομένα, υπήρξε σύγκρουση συμφερόντων ο κ. Φωτίου δεν έπρεπε να την εγκρίνει. Όπως και ο κ. Λιλλήκας, φυσικά. Αλλά αν ευθύνεται ο κ. Φωτίου, τότε θα επρεπε να ειχε εστιαστει και σε αυτόν το δημοσιευμα Ο συγκεκριμένος δημοσιογράφος, άλλωστε, τον Ιούλιο του 2011, πρωτοστάτησε στις επιθέσεις εναντια στο Μ. Κυπριανού, ως υπεύθυνο του ότι δεν μετέβη στην Κύπρο, μια επιτροπή του ΟΗΕ. Εκείνη την εποχή, βέβαια, η Α. Κυριακίδου, ως κυπριανική, δεν ήταν έγκυρη πηγή – και ο Μάρκος ήταν πιθανός αντίπαλος του κ. Αναστασιάδη. Είναι και αυτό δείγμα των υπηρεσιών, που παρέχουν μερικά κυπριακά ΜΜΕ ως επιχειρήσεις πολιτικής διαφήμισης. Και ενδεχομένως, ανάλογης διαπλοκής.

Εκλογές στη σκιά της διαπλοκής και της λογοκρισίας: καταγραφή ενός ρευστού τοπίου και ταξικές ετοιμασίες

Καθώς οι προεδρικές εκλογές οδεύουν στην τελευταία τους βδομάδα, αξίζει να διερευνηθούν τρεις παράμετροι: οι εκστρατείες των υποψήφιων, τα θέματα, τα οποία λογόκριναν τα ΜΜΕ και οι προετοιμασίες για την επόμενη μέρα.

Η προεκλογική εκστρατεία ήταν σε γενικές γραμμές χαμηλών τόνων, αλλά ανέδειξε σημεία, από όπου θα μπορούσε να περιμένει κάποιος ρευστότητα την επόμενη περίοδο. Ο κ. Αναστασιάδης ξεκίνησε πολύ νωρίς την εκστρατεία του και απέφυγε, επιμελώς, να είναι ο εαυτός του. Στην πιο χαρακτηριστική έκφραση αυτής της επικοινωνιακής τακτικής, απέφυγε να τονίζει την ίδια την φωτογραφία/πρόσωπό του στις διαφημιστικές του αφίσες – σε αντίθεση με τους άλλους δύο κύριους υποψήφιους. Αλλά και το περιεχόμενο της ίδιας της εκστρατείας, όπως διαμορφώθηκε μετά την συμφωνία με το ΔΗΚΟ, κυριαρχούσε η άρνηση των προηγούμενων του θέσεων. Το ότι ο κ. Αναστασιάδης δεν είναι ειλικρινής είναι σαφές. Το πώς νομίζει ότι θα συγκαλύπτει στο μέλλον αυτά τα ψέματα, τα οποία θα αλλάζει είναι ενδιαφέρον να το παρακολουθήσει κάποιος. Η απροθυμία εμφάνισης, είτε του ιδίου, είτε των απόψεών του - για το κυπριακό ή των κομματικών θέσεων για την οικονομία - πηγάζουν και από τη σαφή διστακτικότητα της κοινωνίας. Παρά την εκστρατεία 3-4 μηνών, η συμμαχία ΔΗΣΥ-ΔΗΚΟ με βοήθεια και από άλλους παράγοντες, που θέλουν «υφυπουργείο» φάνηκε να περιστρέφεται γύρω στο 40% του συνόλου. Καχυποψία και για το άτομο και για τις θέσεις.

Ο κ. Μαλάς, αντίθετα, ξεκίνησε ως ένας σχετικά άγνωστος με ένα διπλό στόχο – τη συσπείρωση της αριστεράς και το άνοιγμα σε ιστορικά κεντροαριστερούς χώρους στο ΔΗΚΟ και την ΕΔΕΚ – με φόντο τον δεύτερο γύρο. Η εκστρατεία του φάνηκε να αποκτά μια δυναμική τον Ιανουάριο και οι δημοσκοπήσεις τον δείχνουν να καταλαμβάνει τη δεύτερη θέση – και εκείνη του ΡΙΚ να κλείνει, κάπως και τη διαφορά από τον κ. Αναστασιάδη. Αν και υπάρχει, ακόμα, θέμα συσπείρωσης στην αριστερά - με διαρροές έστω και πιο περιορισμένες προς Λιλλήκα και αποχή - οι θετικές εμφανίσεις του υποψηφίου, αλλά και ένα είδος κινητοποίησης της βάσης της αριστεράς, δημιουργούν ένα κλίμα σχετικής αισιοδοξίας και δυναμικής.

Η υποψηφιότητα του κ. Λιλλήκα φαίνεται να διεκδικεί τα υπόλοιπα από τα ποσοστά του Τάσσου του 2008 και σε αυτό πέρα από την άντληση ψηφοφόρων από το χώρο της ΕΔΕΚ και των μικρών απορριπτικών κομμάτων, η κεντρική της δυναμική φαίνεται να εστιάζεται στο χώρο του ΔΗΚΟ. Ήδη, η έμμεση στήριξη από τη Στράκκα κάνει την υποψηφιότητα να διεκδικεί την κληρονομιά του Τάσσου και να συσπειρώνει αντί-δεξιές ψήφους στο κέντρο. Γενικότερα, η υποψηφιότητα Λιλλήκα, αν και προσπάθησε να είναι ανοικτή και προς της ακροδεξιά, τελικά φάνηκε να κινείται κεντροαριστερά και σε κάποια φάση, το Δεκέμβριο, φάνηκε να αποκτά κάποια δυναμική, αλλά, τελικά, φαίνεται να μένει στην τρίτη θέση. Είναι αναμενόμενο ότι ο Ν. Παπαδόπουλος θα προσπαθήσει να εκφράσει αυτό το ρήγμα στο εσωτερικό του

ΔΗΚΟ, ενάντια στην νυν ηγεσία του. Ήδη με βάση τη δημοσκόπηση του ΡΙΚ το ποσοστό των δηκοϊκών που κλείνει προς το Λιλλήκα (45.7%) είναι μεγαλύτερο από αυτό που ακολουθεί την κομματική ηγεσία (42.1%). Με δεδομένες τις νεοφιλελεύθερες θέσεις του Ν. Παπαδόπουλου ωστόσο, η αυτονόητη ταύτιση δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένη. Πάντως, η διαμάχη για τον έλεγχο του ΔΗΚΟ φαίνεται να έχει ξεκινήσει και εδώ, μάλλον βρίσκεται και η ένταση της επίθεσης ενάντια στο Λιλλήκα από το επιτελείο Αναστασιάδη.

Όσον αφορά στην κάλυψη των εκλογών από τα ΜΜΕ, η έμμεση ή άμεση στήριξη της πλειοψηφίας των Μέσων υπέρ του κ. Αναστασιάδη, κάνουν αυτές τις εκλογές από τις πιο λογοκρινόμενες μετά το 1974. Μέχρι και η κωδικοποίηση των ερωτήσεων στις δημοσκοπήσεις λογόκρινε τις βασικές θέσεις της κυβέρνησης, της αριστεράς και των συνδικαλιστικών οργανώσεων (αλλά και όλων των εξωτερικών παρατηρητών) για την ευθύνη των τραπεζών και έτσι οι ερωτήσεις για τα μέτρα ή μνημόνιο εμφανίζονταν χωρίς σύνδεση. Όσον αφορά στα τηλεοπτικά μέσα, ο Αντένα στήριζε, σαφώς, Αναστασιάδη, ενώ το Μέγα και το Σίγμα στήριζαν πιο διακριτικά, ώστε να δίνουν χώρο έκφρασης και στο Λιλλήκα. Στα έντυπα, το κεφάλαιο πίσω από τον Αναστασιάαδη ήταν ακόμα πιο αυταρχικά στοιχισμένο: το στήριζαν ως εκφραστικά όργανα, ο Πολίτης και η Αλήθεια, ενώ το στήριζαν σε ίση βάση με το Λιλλήκα, ο Φιλελεύθερος και η Σημερινή. Ο Μαλάς βρισκόταν, σαφώς, σε εχθρικό περιβάλλον, όπως και η αριστερά, οπότε η καταγραφή της συσπείρωσης της αριστεράς θα είναι και ένα δείγμα του πόσο γρήγορα μπορεί να αντεπιτεθεί η βάση της, στην επίθεση που δέχεται.

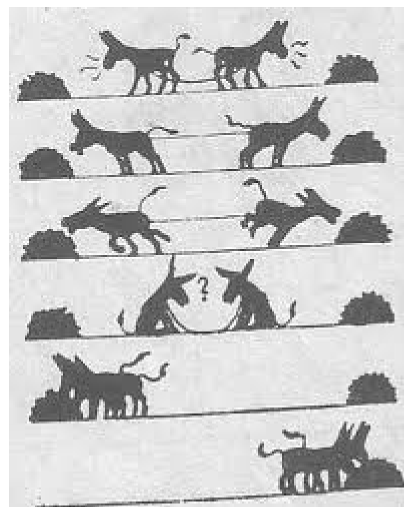
Οι θεματικές των εκλογών ήταν περιορισμένες και λόγω της επιβαλλόμενης θεματολογίας από τα ΜΜΕ. Δεν επιτράπηκε καμία σοβαρή συζήτηση για τις αιτίες της κρίσης. Αντίθετα, σχεδόν, ως μεταφορικές αναφορές τις τελευταίες βδομάδες, η έμμεση συζήτηση άρχισε να εστιάζεται στο θέμα της διαπλοκής του κ. Αναστασιάδη - του δικηγορικού του γραφείου με τις τράπεζες, το ξέπλυμα και άλλων μορφών ύποπτες «πράξεις» - και του κ. Λιλλήκα - με το διαφημιστικό γραφείο της συζύγου του. Αφού το κυρίαρχο θέμα, η κρίση των τραπεζών λογοκρίθηκε, ακόμα και η έμμεση αναφορά αντιμετωπίστηκε με ανάλογη στάση – περιορισμό των αναφορών στον κ. Αναστασιάδη και - στο βαθμό που το κεφάλαιο πίσω από τον Αναστασιάδη ελέγχει περισσότερα μέσα - και σε λιγότερο βαθμό του κ. Λιλλήκα.

Μπορεί τα ΜΜΕ να επέβαλαν λογοκρισία, όμως, οι ταξικές διαμάχες φαίνονται να αναδύονται στο background. **Η απεργία των οικοδόμων υπήρξε, σε αυτό το**

πλαίσιο, μια πρώτη προειδοποιητική κίνηση του εργατικού κινήματος – και μάλιστα, με τις συντεχνίες διαφορετικών ιδεολογικών και πολιτικών αποχρώσεων να συνεργάζονται, όπως και την προηγούμενη περίοδο. Στην τελευταία δημοσκόπηση του Φιλελευθέρου λ.χ. η κοινή γνώμη φαίνεται να είναι, σαφώς, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις με ποσοστά του 62%. Σε σχέση με το μνημόνιο, φαίνεται να υπάρχει ένας διχασμός με 36% να τάσσονται υπέρ, 33% κατά και 28% «ούτε υπέρ ούτε κατά».

Εξελίξεις στην Τουρκοκυπριακή Κοινότητα

Δημοτικές Εκλογές στην «άλλη» Λευκωσία

Τελικά, οι δημοτικές εκλογές για τον τουρκοκυπριακό δήμο της Λευκωσίας ορίστηκαν στις 7 Απριλίου 2013. Μετά την πρόσφατη παραίτηση του Δημάρχου και μελών του δημοτικού συμβουλίου, οι επερχόμενες εκλογές θα είναι αναπληρωματικές και

συνεπώς θα ακολουθήσουν νέες εκλογές το 2014 που θα αφορούν συνολικά στην τοπική αυτοδιοίκηση. Αυτό σημαίνει ότι το νέο δημοτικό συμβούλιο, αλλά ιδιαίτερα ο νέος δήμαρχος θα έχει περίπου ένα χρόνο μπροστά του για ανάπτυξη τέτοιας πολιτικής που θα του επιτρέψει την επανεκλογή.

Μετά την ανακοίνωση της ημερομηνίας της εκλογικής αναμέτρησης, των πληροφοριών για τις υποψηφιότητες και τις κομματικές διεργασίες, φαίνεται πιο καθαρά πλέον το γενικότερο πολιτικό πλαίσιο. Αυτή τη φορά η εκλογή στο δήμο Λευκωσίας δεν μοιάζει με τις προηγούμενες. Η Τουρκοκυπριακή κοινότητα καλείται να τοποθετηθεί με τη ψήφο της σε διάφορα σημαντικά θέματα που μετατρέπουν αυτή την εκλογική διαδικασία σε μια άκρως πολιτική υπόθεση, η οποία θα αγγίξει σχεδόν το σύνολο των προβλημάτων της κοινότητας και των σχέσεων της με την Τουρκία.

Είναι γεγονός ότι μια εκλογή δημάρχου δεν μπορεί να καθορίσει το σύνολο της πολιτικής και κοινωνικής δραστηριότητας. Όμως είναι επίσης γεγονός ότι στη συνείδηση των Τουρκοκύπριων κατοίκων Λευκωσίας, τα πρόσφατα γεγονότα που είχαν ως κατάληξη την προκήρυξη των αναπληρωματικών εκλογών, υπογραμμίζουν όλα εκείνα τα ζητήματα της λειτουργίας των τουρκοκυπριακών δομών, της κακοδιαχείρισης τους, της μετατροπής τους σε εργαλεία πολιτικής ηγεμονίας δια των πελατειακών σχέσεων, αλλά και της ολοκληρωτικής οικονομικής εξάρτησης από την Τουρκία. Παράλληλα, τα προβλήματα του δήμου και η δυναμική κινητοποίηση των συντεχνιών, αναδεικνύει μια ακόμα ιστορική πτυχή αυτής της εκλογικής αναμέτρησης που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο υποβόσκει στη συλλογική τουρκοκυπριακή συνείδηση: Το περιεχόμενο με το οποίο η κοινότητα επιζητά την αυτοδιοίκηση της. Η διεκδίκηση τουρκοκυπριακών δημοτικών αρχών είναι υπόθεση της κυπριακής ιστορίας από τα τέλη της δύσκολης δεκαετίας του 1950 και διαχρονικά παρουσιάζεται και ως μια υπόθεση απόδειξης της ικανότητας της κοινότητας να αυτοδιοικηθεί μακριά από την τουρκική ηγεμονία, αλλά και την ελληνοκυπριακή ακροδεξιά αυθαιρεσία.

Στο παρόν στάδιο, το εκλογικό πεδίο θεωρείται ρευστό, έστω και αν άρχισαν να προβάλλονται τα πρώτα ονόματα υποψηφίων. Κανένας δεν μπορεί να προβλέψει αυτή τη στιγμή την έκβαση των εκλογών, έστω και αν υπάρχει το δεδομένο της φθοράς του Κόμματος Εθνικής Ενότητας.

Το άλλο κόμμα της Δεξιάς, το Δημοκρατικό του Σερντάρ Ντενκτάς ήταν εκείνο που έκανε πρώτο την «έκπληξη». Αποφάσισε την προηγούμενη βδομάδα ότι υποψήφιος

του θα είναι ο νυν «βουλευτής» Λευκωσίας, Μουσταφά Αραμπατζίογλου. Ο Αραμπατζίογλου είναι παραδοσιακό στέλεχος της τουρκοκυπριακής εθνικιστικής Δεξιάς του Δημοκρατικού Κόμματος, με τις διαφοροποιήσεις που υπάρχουν σε σχέση με την παράδοση του Κόμματος Εθνικής Ενότητας. Είναι γιατρός στο επάγγελμα, μια σημαντική ιδιότητα σε μικρές και κλειστές κοινωνίες. Η μέχρι σήμερα φήμη που τον ακολουθεί, υπογραμμίζει τα χαρακτηριστικά ενός αγαπητού πολιτικού που διακρίνεται για την ειλικρίνεια του και την προσπάθεια που κατέβαλε εναντίον του ρουσφετιού[2]. Όμως δεν παύει από του να προέρχεται από ένα αδύνατο κομματικό μηχανισμό, όπως αυτός του Δημοκρατικού Κόμματος, με μικρά ποσοστά στην περιοχή Λευκωσίας. Το μέλλον της υποψηφιότητάς του θα καθοριστεί σε μεγάλο βαθμό και από την στάση που θα τηρήσει το Κόμμα Εθνικής Ενότητας, αφού ο Αραμπατζίογλου μπορεί να αντλήσει ψήφους και από το μεγάλο κόμμα της Δεξιάς.

Στο Κόμμα Εθνικής Ενότητας, η προεκλογική κίνηση συνεχίζεται χωρίς οριστική απόφαση. Πληθαίνουν τα δημοσιεύματα που φέρουν τον πρόεδρο της τουρκοκυπριακής ομοσπονδίας ποδοσφαίρου, Χασάν Σέρτογλου ως τον υποψήφιο του κόμματος[3], ενώ πριν λίγες μέρες εμφανίστηκε και το όνομα του Ιρφάν Γκιουνσέλ[4], γιου του ιδιοκτήτη του Πανεπιστημίου Εγγύς Ανατολής Σουάτ Γκιουνσέλ, γνωστού για τις ισχυρές και σχεδόν προνομιακές σχέσεις που έχει με την τουρκική κυβέρνηση. Οι μέρες που ακολουθούν θα δείξουν κατά πόσο είναι και αυτή μια εσωτερική διαμάχη της τουρκοκυπριακής Δεξιάς. Γενικά όμως, η εκλογή στη Λευκωσία και πιθανή ήττα του κόμματος, είναι εξέλιξη με επιπτώσεις και στις επερχόμενες πιο σημαντικές εκλογικές αναμετρήσεις όπως οι «γενικές» και οι «προεδρικές» στα επόμενα δύο χρόνια.

Το Ρεπουμπλικανικό Τουρκικό Κόμμα, εκτός συγκλονιστικού απροόπτου θα λάβει μέρος στις εκλογές με κομματική υποψηφιότητα ανεξάρτητα από συνεργασίες με άλλα προοδευτικά σχήματα. Στο παρόν στάδιο το ισχυρότερο όνομα που ακούστηκε είναι ο Καντρί Φελάχογλου, «βουλευτής» Λευκωσίας και πρώην επικεφαλής της κομματικής οργάνωσης του Ρεπουμπλικανικού στην επαρχία[5]. Είναι γνωστός στην κομματική βάση και είναι στέλεχος που γνωρίζει από παλιά τόσο το κόμμα, όσο και το δήμο. Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα που προσπαθεί να αξιοποιήσει αυτή τη στιγμή το Ρεπουμπλικανικό πέραν της φθοράς του Κόμματος Εθνικής Ενότητας, είναι και το γεγονός ότι στη Λευκωσία συγκεντρώνει μεγάλα ποσοστά. Στις «βουλευτικές» του

[2] Ali Tekman, "Dr Arabacioğlu adaylığı ve DP'nin stratejik hamlesi", Kıbrıs Postası, 7.2.2013.
[3] Havadis, "UBP Sertoğlu üzerinde duruyor", 7.2.2013.
[4] http://www.kibrispostasi.com/index.php/cat/35/news/98611/PageName/KIBRIS_HABERLERI
[5] Havadis, "Akansoy: Çalışmalar sürüyor", 7.2.2013.

2009 πήρε γύρω στο 29%, ενώ η υποψηφιότητα Ταλάτ στις εκλογές του 2010 κέρδισε περίπου 47% στην Λευκωσία.

Οι εκλογές στο Δήμο Λευκωσίας θεωρούνται κρίσιμες για το Ρεπουμπλικανικό από κάθε άποψη. Σε ένα πρώτο επίπεδο κρίνεται η πορεία ανασυγκρότησης του κόμματος μετά από τρία και πλέον χρόνια εσωστρέφειας και εσωτερικών ιδεολογικών προβλημάτων. Σε ένα δεύτερο επίπεδο κρίνεται η ετοιμότητα του να παρουσιάσει αξιόπιστες λύσεις στα προβλήματα της κοινότητας ως μια γενική πρόβα πριν τις «βουλευτικές» και «προεδρικές» εκλογές. Σε ένα τρίτο επίπεδο κρίνεται το μέλλον της ίδιας της ηγεσίας του κόμματος, αφού σε περίπτωση ήττας στη Λευκωσία μέσα στις παρούσες συνθήκες, θα προκύψουν νέα εσωτερικά προβλήματα τα οποία πιθανόν να κορυφωθούν ενόψει του κομματικού συνεδρίου του ερχόμενου Ιουνίου. Τέλος αξίζει να σημειωθεί ότι το κόμμα εξακολουθεί να νιώθει κάποιες πιέσεις από την ευρύτερη Αριστερά στο ζήτημα των συνεργασιών και συνεπώς οι μέρες που ακολουθούν θα καταδείξουν κινήσεις του Ρεπουμπλικανικού Τουρκικού Κόμματος και προς αυτή την κατεύθυνση.

Το Κυπριακό ως «μεσανατολικό πρόβλημα»

Η 12η Σύνοδος Κορυφής της Οργάνωσης Ισλαμικής Συνεργασίας (ΟΙΣ) που έγινε στο Κάιρο και η εκεί παρουσία του Τουρκοκύπριου ηγέτη Ντερβίς Έρογλου, έχουν τη δική τους πολύπλευρη σημασία για τις επόμενες εξελίξεις στο Κυπριακό. Μάλιστα το γενικότερο πλαίσιο των εξελίξεων στην περιοχή, οι κινήσεις της Τουρκίας, αλλά και αυτές της Τουρκοκυπριακής ηγεσίας, θέτουν επί τάπητος ακόμα πιο έντονα την «μεσανατολική» πτυχή του Κυπριακού προβλήματος και τη σημασία που πρέπει να αποδοθεί στις ανακατατάξεις.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα στον τουρκοκυπριακό Τύπο, ο Έρογλου πραγματοποίησε συνάντηση-γεύμα με αντιπροσώπους από τις διπλωματικές αποστολές που είναι διαπιστευμένες στο Κάιρο, με εκπροσώπους διαφόρων «δεξαμενών σκέψης», καθώς και με παλιούς και νέους Αιγύπτιους πολιτικούς. Στην εν λόγω συνάντηση ο Τουρκοκύπριος ηγέτης έθεσε για μια ακόμα φορά δύο θέματα μεγάλης σημασίας: Το πρώτο ήταν η επιθυμία για άμεση εφαρμογή όλων των σχετικών με το Κυπριακό και την Τουρκοκυπριακή κοινότητα αποφάσεων της ΟΙΣ των τελευταίων χρόνων. Το δεύτερο ήταν η διεκδίκηση για ενίσχυση των σχέσεων του αραβο-μουσουλμανικού κόσμου με την «ΤΔΒΚ», σχέσεις που σύμφωνα με τον Έρογλου, δεν βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο επίπεδο που θα έπρεπε[6]. Παράλληλα,

[6] Haber KKTC, "Eroğlu Kahir'de Çalışma Yemeği Düzenledi", 8.2.2013.

ενημέρωσε για την τουρκοκυπριακή πρόταση αναφορικά με την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Όμως το καθοριστικό σημείο προκύπτει από το χρονικό και πολιτικό πλαίσιο της Συνόδου Κορυφής της ΟΙΣ. Τη στιγμή που ο Τουρκοκύπριος ηγέτης εξηγούσε την πρότασή του για το κυπριακό φυσικό αέριο, η Τουρκία κινήθηκε σε δύο σημαντικά επίπεδα. Από τη μια «απείλησε» την εταιρεία ENI ότι η εμπλοκή της σε ενεργειακές δραστηριότητες της Κυπριακής Δημοκρατίας θα έχει επιπτώσεις σε όποιες φιλοδοξίες έχει για τα αντίστοιχα θέματα της Τουρκίας. Από την άλλη πλευρά, ο Πρόεδρος της Τουρκίας Γκιούλ επιδίωξε να διασφαλίσει νέα και σταθερότερα επίπεδα για την «στρατηγική συνεργασία» Τουρκίας-Αιγύπτου στην περιοχή, αναπόσπαστο κομμάτι της οποία είναι και η ενέργεια στην Ανατολική Μεσόγειο.

Τι μπορεί να σημαίνουν όλα αυτά; Τουλάχιστον στο παρόν στάδιο φαίνεται ότι η σύνδεση του Κυπριακού με τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή και ιδιαίτερα αναφορικά με την ενεργειακή σημασία της Ανατολικής Μεσογείου, κινείται στον εξής άξονα: Η Τουρκία δεν διεκδικεί κάτι συγκεκριμένο για τον εαυτό της στην ανατολική πλευρά της Κύπρου. Η συμφωνίες της Κυπριακής Δημοκρατίας με το Ισραήλ, απασχολούν την Τουρκία σε επίπεδο ισορροπιών ισχύος και επιρροής. Οι διεκδικήσεις που αναφέρονται στη συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή έχουν στο επίκεντρό τους την Τουρκοκυπριακή κοινότητα και πιο συγκεκριμένα την «ΤΔΒΚ». Η Τουρκία ξεκαθαρίζει σταδιακά, ότι διεκδικεί δικαιώματα στη δυτική θαλάσσια περιοχή της Κύπρου και συγκεκριμένα στην περιοχή που απλώνεται από την Ανατολία μέχρι τις αφρικανικές ακτές και βρίσκεται μεταξύ Τουρκίας-Κύπρου-Αιγύπτου-Ελλάδας.

Και εδώ, βρίσκεται ακριβώς η σημασία των εξελίξεων στην ΟΙΣ. Είναι φανερό ότι η Τουρκία επενδύει στην ενίσχυση των σχέσεων της με τη «νέα» μουσουλμανική Αίγυπτο με στόχο να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο θα πολιτεύεται ο Μόρσι σε σχέση με την Κύπρο και το φυσικό της αέριο. Η έντονη προσπάθεια του Τουρκοκύπριου ηγέτη, αλλά και οι συχνές του επικρίσεις προς την ΟΙΣ αποσκοπούν ακριβώς στο να επηρεάσουν σε νέες πολιτικές τις «νέες» εξουσίες που προκύπτουν ή θα προκύψουν από τις ανακατατάξεις στη Μέση Ανατολή. Πάντως η «μεσανατολική πτυχή» του Κυπριακού, τα επόμενα χρόνια φαίνεται να εντείνεται. Ο Γκιουλ, καθόλου τυχαία, έσπευσε να δώσει το προμήνυμα ανακοινώνοντας την πραγματοποίηση της 13ης Συνόδου Κορυφής της ΟΙΣ στην Τουρκία το 2016, αλλά και την νέα υποψηφιότητα της χώρας του για μη μόνιμο μέλος του Συμβουλίου

Ασφαλείας του ΟΗΕ για την περίοδο 2015-2016, ξεκινώντας ανεπίσημα τουλάχιστον αυτή την ιδιότυπη «προεκλογική» εκστρατεία συλλογής υποστήριξης από τον ισλαμικό κόσμο.

Ένας αγωγός νερού που παράγει ηγεμονία!

Την προηγούμενη βδομάδα άρχισαν να καταφθάνουν στο λιμάνι της Αμμοχώστου οι αγωγοί που θα χρησιμοποιηθούν στο σχέδιο υποθαλάσσιας μεταφοράς νερού από την Τουρκία στα κατεχόμενα. Οι αγωγοί αυτοί μεταφέρθηκαν από το λιμάνι στους χώρους αποθήκευσής τους με φορτηγά τουρκικών εταιρειών, τα οποία δεν είχαν καν σχετικές άδειες από τις τουρκοκυπριακές αρχές. Φυσικά, η συγκεκριμένη είδηση από μόνη της δεν έχει σχεδόν κανένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Οι σφοδρές αντιδράσεις των Τουρκοκύπριων οδηγών φορτηγών όμως, πολιτικοποίησαν το περιστατικό και ανέδειξαν σημαντικές πτυχές των εξελίξεων στην Τουρκοκυπριακή κοινότητα. Καταρχήν θα πρέπει να σημειωθεί ότι η απεργία και το κλείσιμο των δρόμων από και προς το λιμάνι Αμμοχώστου από τους Τουρκοκύπριους ιδιοκτήτες και οδηγούς φορτηγών στις 5 Φεβρουαρίου 2013, ήταν η πρώτη μαζική και οργανωμένη αντίδραση ενάντια στο σχέδιο υποθαλάσσιας μεταφοράς νερού από την Τουρκία[7]. Αυτή η κινητοποίηση είχε στο επίκεντρό της την αυθαιρεσία με την οποία η τουρκική κυβέρνηση επιβάλλει την επιτάχυνση των εργασιών για το σχέδιο, χωρίς καμιά απολύτως τουρκοκυπριακή εμπλοκή ή νομιμοποίηση.

Αυτό το πλαίσιο δεν αφορά μόνο την μεταφορά των αγωγών. Αντίθετα αντικατοπτρίζει τη γενικότερη φιλοσοφία πάνω στην οποία έχει δομηθεί το ομολογουμένως μεγαλεπήβολο σχέδιο. Συγκεκριμένα, τα 75 εκατομμύρια τετραγωνικά μέτρα νερού που θα καταφθάνουν στα κατεχόμενα ετησίως, οι υποδομές του έργου τόσο στο Αναμούριο της Τουρκίας, όσο και στην Κύπρο, η ευθύνη μεταφοράς και η πώληση του νερού, καθώς και η προσπάθεια εξαγωγής μέρους των ποσοτήτων σε γειτονικές περιοχές, είναι θέματα που ανήκουν αποκλειστικά και μόνο στο τουρκικό κεφάλαιο και το τουρκικό κράτος. Σε κανένα στάδιο της εξέλιξης του έργου δεν υπάρχει τουρκοκυπριακή συμμετοχή, ενώ η κοινότητα δια της νομοθεσίας που διέπει το έργο, φαίνεται ότι έχει αποκλειστεί και από την μελλοντική λειτουργία του[8].

[7] Yeni Düzen, “Kamyoncu isyanı büyüdü”, 7.2.2013.
[8] Aysu Basri Akter, “Günaydın… İznimiz yokmuş…”, Yeni Düzen, 7.2.2013.

Επομένως η στρατηγική σημασία του έργου αυτού, αλλά και η ιδεολογική ηγεμονία που οικοδομείται γύρω από μια τέτοια εξέλιξη η οποία αναμένεται να επηρεάσει βασικές πτυχές της κοινωνικο-οικονομικής δομής της Τουρκοκυπριακής κοινότητας στα επόμενα χρόνια, είναι ζητήματα που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο υπογραμμίστηκαν από τις πρόσφατες αντιδράσεις. Ακόμα και σε συμβολικό επίπεδο η ρήξη είναι άξια αναφοράς: Τη στιγμή που η Διεύθυνση Υδάτων της Τουρκίας διαφήμιζε με τηλεοπτικά σποτ και αφιερώματα την υλοποίηση των πρώτων σταδίων του έργου στην Τουρκία και την μεταφορά αγωγών στην Κύπρο, ως «το έργο του αιώνα» και «επιστημονικό παράδειγμα παγκοσμίων διαστάσεων», οι οργανώσεις των Τουρκοκύπριων οδηγών φορτηγών μαζί με άλλες συντεχνίες προσπαθούσαν να αμφισβητήσουν την πολιτική του πτυχή.

ΔΙΕΘΝΗ

Μέση Ανατολή: η βίαια έκρηξη της αντιπαράθεσης κοσμικών – ισλαμιστών σε Αίγυπτο και Τυνησία

Καθώς η ένταση στην Αίγυπτο φάνηκε να μειώνεται, κάπως, στις αρχές της περασμένης εβδομάδας, η δολοφονία του ηγέτη ενός αριστερού κόμματος στην Τυνησία, του Belaid, οδήγησε σε μια ταυτόχρονη έκρηξη και στις δυο χώρες. Αμέσως μετά τη δολοφονία, ξέσπασαν μαζικές διαδηλώσεις στην Τυνησία με αίτημα την παραίτηση της κυβέρνησης. Ο ισλαμιστής πρωθυπουργός υποσχέθηκε, αρχικά, να σχηματίσει κυβέρνηση τεχνοκρατών και να οδηγήσει την χώρα σε νέες εκλογές. Η ένταση των διαδηλώσεων ωστόσο, δεν φάνηκε να κοπάζει και κηρύχθηκε γενική απεργία την Παρασκευή από την γενική συνομοσπονδία εργατών, η οποία βρίσκεται σε αντιπαράθεση με την ισλαμική κυβέρνηση για μερικούς μήνες τώρα. Την Παρασκευή, η γενική απεργία, σε συνδυασμό με την κηδεία του Belaid, οδήγησε σε μια γενική παράλυση την χώρα και σε νέες συγκρούσεις με την αστυνομία.

Σε αυτό το πλαίσιο, το ισλαμικό κόμμα αρνήθηκε να αποδεχθεί την κίνηση του πρωθυπουργού και να αποσύρει τους υπουργούς του από την κυβέρνηση. Η άρνηση συνοδεύτηκε από έκκληση στους οπαδούς του κόμματος για αντιδιαδήλωση, το Σάββατο. Στη διαδήλωση στην Τύνιδα συμμετείχαν μερικές χιλιάδες, αλλά δεν φάνηκε να φτάνει το μέγεθος των προηγούμενων διαδηλώσεων της αντιπολίτευσης. Ως αντίδραση στην στάση ισλαμιστών το ένα κοσμικό κόμμα, το οποίο συγκυβερνά μαζί τους, ανακοίνωσε ότι θα αποχωρήσει από την κυβέρνηση, απειλώντας με νέα κρίση την χώρα. Τελικά, «πάγωσε» την απόφασή του για μια εβδομάδα, ώστε να δοθεί χρόνος στον πρωθυπουργό για να διαβουλευθεί με όλους τους συμμετέχοντες.

Η κατάσταση, γενικά, φαίνεται, πια, να οδηγείται σε μια διπλή σύγκρουση, αφού το βασικό υπόστρωμα της οικονομικής κρίσης εξακολουθεί να είναι πιεστικό και είναι η κύρια αιτία κινητοποίησης των συνδικάτων, ενώ η πολιτικό-πολιτισμική αντιπαράθεση με τους ισλαμιστές οδηγεί σε νέα ρήγματα. Ήδη, αρχίζουν να διαμορφώνονται και εσωτερικές γεωπολιτικές ταυτίσεις και διαχωρισμοί: οι μεν κοσμικοί κατηγορούν τα εμιράτα για την ενίσχυση των ισλαμιστών, ενώ οι ισλαμιστές κατηγορούν τη Γαλλία, ότι επεμβαίνει στα εσωτερικά της Τυνησίας, ενισχύοντας του κοσμικούς.

Με φόντο τις εξελίξεις στην Τυνησία, που μονοπώλησαν την επικαιρότητα για όλη την εβδομάδα, την Παρασκευή, είχαμε μια νέα έκρηξη κινητοποιήσεων και συγκρούσεων στην Αίγυπτο. Έντονες αντιπαραθέσεις υπήρξαν και έξω από το προεδρικό μέγαρο. Το κλίμα στην Αίγυπτο φαίνεται πια να είναι έντονα πολωμένο και εμφανίζονται και νέοι παίκτες στο παιχνίδι. Έτσι ,μαζί με την συμμαχία των αριστερών και των κοσμικών, φαίνεται να εμφανίζεται και μια νέα διαφοροποίηση στο κίνημα των δρόμων, στο οποίο κυριαρχεί η νεολαία. Έτσι, μαζί με τις οργανώσεις της «επαναστατικής νεολαίας» - οι οποίες έκφραση και πιο μεσοαστικά στρωματά - που οδήγησαν στην ανατροπή του Μουμπάρακ, άρχισαν να εμφανίζονται και νέες ομάδες της «αγρίας νεολαίας», που αποκτούν αυτόνομο ρόλο στη μάχη των δρόμων. Σύμφωνα με ένα, μάλλον, συντηρητικό παρατηρητή των τάσεων που διαμορφώνονται στην Αίγυπτο:

«…κατά την διάρκεια της περιόδου του Μουμπάρακ..πολλές ομάδες νεαρών ξόδευαν την ενέργειά τους σε ομάδες που υποστήριζαν ποδοσφαιρικούς συλλόγους. Στην Αίγυπτο αυτές οι ομάδες των οπαδών ονομάζονται «ουλτρας». Οι Ultras of Al-Ahly του Καΐρου, της πιο δημοφιλούς ομάδας της Αιγύπτου είναι εκατομμύρια. Κατά την διάρκεια της στρατιωτικής περιόδου, που ακολούθησε το Μουμπάρακ, 72 από

αυτούς δολοφονήθηκαν στο Πορτ Σαΐντ….Σε μια απρόσμενη εξέλιξη για την Αίγυπτο μερικές πρόσφατες ομάδες νεαρών ζητούν βία και χάος ως πρακτικές αντίστασης ή και ανατροπής της κυβέρνησης. Μια από αυτές τις νέες ομάδες, της οποίας τα μέλη φορούν μαύρα ρούχα και μάσκες, έχουν ως πρότυπο τον χαρακτήρα στο φιλμ «V for Vendetta» και ονομάζονται το «Μαύρο Μπλοκ»… Μια άλλη ομάδα, η οποία υποστηρίζει την αντίσταση στην κυβέρνηση με την εξάπλωση του χάους ... και την πυρπόληση δημόσιων κτιρίων αποκαλούνται Αναρχικοί…»

http://www.counterpunch.org/2013/02/08/egypts-political-map-clearing-the-fog/

Ευρώπη: η Ιρλανδία αποφασίζει τη διάλυση της τράπεζας, που προκάλεσε την κρίση, καθώς γεμίζουν πάλι οι δρόμοι

Κατά την διάρκεια της βδομάδας, η βασική εστίαση στην Ευρώπη εκτός από τις συζητήσεις για το πολυετές σχέδιο του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού, εστιάστηκε στην Ισπανία και την Ιταλία, αν και η πιο σημαντική είδηση, ενδεχομένως, ήρθε από την Ιρλανδία.

Το σκάνδαλο των μιζών των κατασκευαστικών εταιρειών προς το Ραχόι στην Ισπανία φαίνεται να έχει τις επιπτώσείς του που απλώνονται. Στο εσωτερικό της χώρας, το κυβερνών κόμμα βρίσκεται, πια, σε σοβαρή πίεση, καθώς τα ποσοστά του σε διάφορες δημοσκοπήσεις φαίνονται να πέφτουν και άλλο – και να φτάνουν στα πιο χαμηλά της ιστορίας του. Ταυτόχρονα, όμως και στο εξωτερικό παρά την φαινομενική στήριξη της Μέρκελ, ο Ραχόι φαίνεται, ήδη, ως μια προβληματική περίπτωση και μερικοί απορούν, αν είναι ευκαιρία να το θυσιάσουν για να μπορέσει μια νέα κυβέρνηση να αντιμετωπίσει τη λαϊκή δυσφορία – τα αιτία της οποίας είναι οικονομικά, αλλά η εστίαση στη διαπλοκή, δίνει μια πιο συγκεκριμένη εικόνα στη σχέση των πολιτικών με την οικονομική κρίση. Ο Economist έδωσε έμφαση στο

σκάνδαλο Ραχόι και τονίζει ότι αποτελεί ένα σοβαρό πλήγμα για τον Ισπανό πρωθυπουργό, αφού μέχρι τώρα η προσωπική του ρητορική εστιαζόταν στην εντιμότητά του και ότι «δεν χρωστούσε σε κανένα τίποτα». Προφανώς, χρωστούσε και αυτή η διάψευση φαίνεται να ενισχύει την καχυποψία, που δημιούργησε και η αθέτηση των προεκλογικών του υποσχέσεων.

Στην Ιταλία υπήρξε, μια αναμενόμενη - έστω και αν οι περισσότεροι παρατηρητές φάνηκαν να εκπλήσσονται - επανάκαμψηι του Μπερλουσκόνι. Με τις τρεις ιδιωτικές τηλεοράσεις και αλλά ΜΜΕ να προβάλουν την άποψή του, ο τέως πρωθυπουργός κατάφερε να βρεθεί στο 26-28% αρκετά μπροστά από το τρίτο κόμμα και 5-6% πίσω από το κόμμα της κεντροαριστεράς. Ο Μπερλουσκόνι σε αυτήν την εκστρατεία παίζει το αντιευρωπαϊκό χαρτί και την αντί-ηγεμονική στάση απέναντι στη Μέρκελ. Τρίτο κόμμα φαίνεται να έρχεται το κόμμα του κωμικού Γκρίλο, ενώ ο Μόντυ βρίσκεται, μόλις, στην 4η θέση δείχνοντας και πάλι πως οι ευλογίες των Βρυξελών, δεν είναι κατ' ανάγκη ευλογία στις εκλογές του νότου.

Η πιο ενδιαφέρουσα εξέλιξη ήρθε στην Ιρλανδία, όπου μετά από διαπραγματεύσεις με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφασίστηκε η διάλυση της τράπεζας, που προέκυψε από την Anglo Irish, η οποία τώρα αποκαλείται IBRC, την τράπεζα που θεωρείται υπεύθυνη για την κρίση στην Ιρλανδία. Η απόφαση σημαίνει ότι το χρέος της χώρας θα μειωθεί. Όμως, η λιτότητα, προφανώς, θα συνεχιστεί και η δυσφορία των Ιρλανδών άρχισε να εξαντλείται, όπως φαίνεται και από τις δημοσκοπήσεις. Το περασμένο σαββατοκύριακο, η Ιρλανδία γνώρισε τις πιο μαζικές διαδηλώσεις από την εποχή του 2009-10. Οι διαδηλώσεις, οι οποίες οργανώθηκαν από τα συνδικάτα με σύνθημα «Απαλλάξετε μας από το βάρος» (Lift the Burden) είχαν απρόσμενη, για τους διοργανωτές, μαζικότητα και δείχνουν ότι εξαντλείται και η υπομονή. http://rt.com/business/news/ecb-bank-debt-deal-694/ http://www.euronews.com/newswires/1818344-irish-marchers-protest-nationwide-against-austerity/

Λίγο πιο έξω από την Ε.Ε., στην Ισλανδία, αντίθετα, οι κάτοικοι έχουν λόγο να γιορτάσουν, αφού η δική τους διαχείριση της κρίσης εκτός Ευρώπης, τους οδήγησε σε ανάκαμψη, αλλά και δικαστική δικαίωση. «Το δικαστήριο της Ευρωπαϊκής ζώνης ελεύθερων συναλλαγών (EFTA) με απόφαση του δικαιώνει την Ισλανδία στην απόφαση της να μην καταβάλει τις αποζημιώσεις σε Ολλανδία και Μεγάλη Βρετανία αντίστοιχα.»[9] Είχε προηγηθεί προσφυγή του Λονδίνου και της Χάγης για τις απώλειες

[9] Π. Κοσμά. Οι Ισλανδοί κέρδισαν, εμείς τί θα κάνουμε;.Οικονομικός Φιλελεύθερος, σελ,11

Βρετανών και Ολλανδών καταθετών της ισλανδικής τράπεζας που χρεοκόπησε , της IceSaveBank. Η νίκη της Ισλανδίας απέναντι στους επενδυτές που «τζόγαραν» με τις επενδύσεις τους, είναι πιο εντυπωσιακή, αφού ήρθε μετά από ένα είδος πίεσης από το κοινό. Πριν δύο χρόνια, το ένα τέταρτο του εκλογικού σώματος μάζεψε υπογραφές και ζήτησε από τον πρόεδρο να μην υπογράψει τον νόμο που ψήφισε η βουλή και προέβλεπε να πληρώσουν οι Ισλανδοί και αυτή την ζημιά των τραπεζών.

Η παγκόσμια καχυποψία για το «χρηματοπιστωτικό κόσμο», καλά κρατεί

Την περασμένη βδομάδα, υπήρξαν τρία ταυτόχρονα σημεία εστίασης. Από την μια ανακοινώθηκε ότι στις ΗΠΑ θα ξεκινούσε έρευνα για το ρόλο των οίκων αξιολόγησης στην κρίση του 2007. Η έρευνα εστιάζεται στον Standard and Poors, αλλά, σύμφωνα με πληροφορίες, εξετάζονται και έρευνες για άλλους οίκους. Μερικοί παρατηρητές θεωρούν ότι το βασικότερο ζήτημα δεν είναι τόσο το θέμα του 2007, αλλά ο έλεγχος στην ανεξέλεγκτη λειτουργία των οίκων – ή και ένα είδος πίεσης της κυβέρνησης των ΗΠΑ, μετά από την μείωση της αξιολόγησης της χώρας. Ήδη, πάντως, στην Ευρώπη υπάρχουν έντονες απόψεις και για τον ρόλο των αμερικανικών οίκων αξιολόγησης, αλλά και για τον ρόλο των χρηματοπιστωτικών αγορών. Στην Ιταλία, γίνονται, ήδη, έρευνες για τη δράση των οίκων, ενώ αιτήματα για ενεργότερη εμπλοκή των ευρωπαϊκών θεσμών, ακούγονται από την αρχή της κρίσης στην Ελλάδα.

Η νέα είδηση, πάντως, από την Ευρώπη, αντικατοπτρίζει και την άνοδο των σοσιαλιστών στη Γαλλία και μια πιθανή επιστροφή τους στη Γερμανία – ήδη η Μέρκελ φαίνεται να προσαρμόζει τη ρητορική της σε ένα πιο κοινωνικό πρόσωπο. Σε αυτό το πλαίσιο, ο έλεγχος των χρηματοπιστωτικών αγορών θεωρείται νευραλγικός

τομέας. Έτσι, προωθούνται νέα είδη φορολόγησης των χρηματοπιστωτικών αγορών, ενώ η Γαλλία και η Γερμανία κατέληξαν σε ένα νομικό πλαίσιο, όπου οι επικεφαλείς χρηματοπιστωτικών οργανισμών ή ασφαλιστικών ταμείων θα τιμωρούνται για λάθη και παραλείψεις, οι οποίες οδηγούν σε κατάρρευση – και συμπαρασύρουν μαζί τους και την υπόλοιπη οικονομία. Είναι σε αυτό το πλαίσιο, που αναπτύσσονται και προβληματικές για τους φορολογικούς παράδεισους και για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος – το οποίο εμπλέκει και την κρίση του κυπριακού τραπεζικού τομέα. http://rt.com/news/line/2013-02-06/#id44701

Σε ένα τρίτο επίπεδο, η κρίση του σκανδάλου Libor οδήγησε σε ένα πρόστιμο για την Royal Bank of Scotland, ενώ ο Economist παρατήρησε ότι το σκάνδαλο «διευρύνεται» και απειλεί να εμπλέξει περισσότερες τράπεζες. Αξίζει να θυμηθούμε τα στοιχεία με βάση τα οποία καταδικάστηκε η τράπεζα σε 612 εκατομμύρια δολάρια, λόγω του ότι «σε ημέϊλς και μαγνητοφωνημένες συνομιλίες οι οποίες περιέγραφαν πως οργάνωναν την χειραγώγηση του δείκτη Libor». Στην Κύπρο, η διερεύνηση των ημέϊλς του τέως διοικητή της κεντρικής, αλλά και άλλων συμμετοχόντων στα τραπεζιτικά σκάνδαλα, που οδήγησαν στην παρούσα κρίση, ακόμα δεν έχει προχωρήσει λόγω της άρνησης του κ. Ορφανίδη να παραδώσει τους σκληρούς δίσκους. Όσο για τις ηχογραφημένες συνομιλίες, η έρευνα για το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου, όπως καταγράψαμε και στη Δέφτερη Ανάγνωση, συμπεριλαμβάνει τεκμήρια χειραγώγησης των τιμών, που θα έπρεπε λογικά να οδηγήσουν σε δικαστική έρευνα. Προφανώς, η πίεση των πολιτών για τον έλεγχο των τραπεζών, ίσως να είναι ανάγκη να χρησιμοποιήσει και δικαστικά προηγούμενα από το εξωτερικό. http://www.bbc.co.uk/news/business-21348719

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Χώροι, εκδηλώσεις τζαι happenings

Αντιπαράθεση αισθητικών στη Φανερωμένη:

προεκλογικό “street party” και αυγά στον Αναστασιάδη

Προεκλογικό Street Party με χορευτές και διάφορα άλλα shows ετοιμάστηκε το Σάββατο 9/2 στον χώρο μπροστά από το Δημοτικό Σχολείο Φανερωμένης παλιό Παρθεναγωγείο Φανερωμένης ως μέρος της προεκλογικής εκστρατείας του υποψήφιου για την Προεδρία κ. Νίκου Αναστασιάδη. Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, ομάδα νεαρών επιτέθηκε με αυγά από το προαύλιο της Εκκλησίας.

http://www.newswithlove.com/gossip/%CE%B5%CF%80%CE%AF%CE%B8%CE%B5%CF%83%CE%B7-%CE%BC%CE%B5-%CE%B1%CF%85%CE%B3%CE%AC-%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%82-%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CF%85%CF%80%CE%BF%CF%88%CE%AE%CF%86%CE%B9%CE%BF-%CF%80%CF%81%CF%8C%CE%B5/

Τα υπόλοιπα που αναφέρει το λίνκ, τα έβγαλε η εφημερίδα από την φαντασία της. Δεν υπήρχε καμία συμπλοκή, εκτός το περιστατικό με τα αυγά κατά του Αναστασιάδη.

http://www.newswithlove.com/gossip/%CE%B5%CF%80%CE%AF%CE%B8%CE%B5%CF%83%CE%B7-%CE%BC%CE%B5-%CE%B1%CF%85%CE%B3%CE%AC-%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%82-%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CF%85%CF%80%CE%BF%CF%88%CE%AE%CF%86%CE%B9%CE%BF-%CF%80%CF%81%CF%8C%CE%B5/

http://www.youtube.com/watch?v=Yk8PRMfOJrs

http://www.islandanarchy.com/t3460-topic#9212

2 χρόνια Σκαπούλα!
Τριήμερο Εκδηλώσεων

Το περιοδικό Σκαπούλα διοργανώνει τριήμερο εκδηλώσεων για τα δύο χρόνια ζωής του

Παρασκευή 15.2 - πλ. Φανερωμένης 20:00 - Συζήτηση για τη διεκδίκηση του Μανώλη & παιχνίδια για μικρούς και μεγάλους

Σάββατο 16.2 wherehaus612 18:00 - Συναυλία σε συνεργασία με το DIY Collective αφιερωμένη στις καταλήψεις. Θα γίνει και σχετική προβολή.

Παίζουν οι:

Αδιόρθωτο Λάθος

Joro & Free HipHop Crew

Downward Spiral

Κυριακή 17.2 Collectiva Utopia 18:00

map: http://sphotos-f.ak.fbcdn.net/hphotos-ak-prn1/61761_505955359443005_1841371886_n.jpg

Προβολή "Το Κύμα" (Die Welle)

+ Καφενείο

Χαμένες είναι οι μάχες που δεν δίνονται...

Σπόντες

- **«Ταξικά φορτισμένες εκλογές».** Μετά από το slip of tongue ότι «σκέφτονται και οι γυναίκες», είχαμε και τη θέση ότι ο κατώτατος μισθός είναι ψηλός. Έτσι αφού ο πλούτος δεν φορολογήθηκε με τη βοήθεια του ΔΗΣΥ στη βουλή, κάποιοι άλλοι πρέπει να φταίουν για τον υποψήφιο του – οι χαμηλόμισθοι.

- **Όταν ακόμα και οι ερωτήσεις των δημοσκοπήσεων λογοκρίνουν**. Η δημοσκόπηση του ΡΙΚ μπορεί να ήταν η πιο ουδέτερη, αλλά οι ερωτήσεις της αποκάλυπταν και την κατεύθυνση που ήθελαν οι διοργανωτές της. Για τα μέτρα λόγου χάριν υπήρχε ερώτηση που ανάφερε το «χρέος και το έλλειμμα». Καλά, η προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης έγινε μετά που το δημόσιο χρέος ξεπέρασε αυτό της Γερμανίας - της Κύπρου ήταν 70% και της Γερμανίας 80% - ή μετά από την προσφυγή των τραπεζών στο δημόσιο την άνοιξη-καλοκαίρι του 2012; Ακόμα και το κρατικό κανάλι λογοκρίνει την ευθύνη των τραπεζών;

- **Κυρία Ταραμουντά δεν είναι ανάγκη να εκτίθεστε έτσι**. Σε ένα σχόλιό της, στις 6/2 - «Προς τι και διότι τόση σπουδή;» - για το θέμα του διορισμού του κ. Σταυρινάκη, η κ. Ταραμουντά έκανε μια αστεία άσκηση αθωότητας. Δηλαδή, κ. Ταραμουντά, ως ηγετικό στέλεχος σε εφημερίδα, δεν ξέρατε την πρόθεση

της ηγεσίας του ΔΗΣΥ να διορίσει υποδιοικητή; Πολύ δύσκολο είναι να το καταλάβετε; Ή μήπως θα διαμαρτυρόσασταν, αν γινόταν; Όποτε αντι να καμώνεστε ότι, τάχα μου, σας απασχολούν οι «κακοί σύμβουλοι» στο προεδρικό, θα ήταν πιο ειλικρινές εκ μέρους σας, απλώς να παραδεχόσασταν ότι εκφράζετε τις απόψεις του επιτελείου του κ. Αναστασιάδη. Μπορεί να είσαστε πιο ήπια και να σας έφευγε και καμία παραδοχή σε σχέση με τις ευθύνες των τραπεζών - σε σύγκριση με την υπόλοιπη αρχισυνταξία, που συγκάλυπτε απροκάλυπτα τις τράπεζες - αλλά είναι ξεκάθαρη η προτίμηση σας. Η ειλικρίνεια είναι πιο ενδιαφέρουσα, ακόμα και ως εμπορικό προϊόν.

- **Και μια ενδιαφέρουσα δημοσιογραφική ομολογία από τον Β. Παπαδόπουλο για τις «οικονομικές παραμέτρους» των δημοσιογραφικών συμβιβασμών.** Σε μια συνέντευξή του στο 'T.V. Μανία' ο παρουσιαστής του Μέγα, Β. Παπαδόπουλος, είχε μια ενδιαφέρουσα στιγμή ενδεχομένως ειλικρινείας, έστω και συγκεκαλυμμένης. Αφού αρνήθηκε ότι γίνονται παρεμβάσεις από την αρχιεπισκοπή - ο Π. Μυλωνάς μπορεί να μην του λέει τίποτα του ίδιου, ας πούμε - είχε και την ακόλουθη απάντηση στην ερώτηση: «Δέχθηκες παρεμβάσεις;» : «*Δεν δέχθηκα και δεν θα δεχόμουν καμία παρέμβαση στην δουλειά μου, αν ήταν θέμα αξιοπιστίας ή αλήθειας. Θα μπορούσα να κάνω κάποιους συμβιβασμούς, αν επηρεαζόντουσαν κάποιοι οικονομικοί παράμετροι. Για παράδειγμα, στο δελτίο ειδήσεων υπάρχουν ένα δυο θέματα που υπό κανονικές συνθήκες δεν θα δεχόμουν με τίποτα να εκφωνήσω. Επειδή, όμως, τυγχάνει θέμα διαφήμισης είμαι αναγκασμένος να το κάνω.»* Να υποθέσουμε ότι αναφέρεται σε θέματα διαφημιστικά; Καλά, αν κάνει διαφημίσεις - ως ειδησεογραφία - δεν θα έκανε το ίδιο και για ειδήσεις από διαφημιστές, όπως και οι τράπεζες, οι οποίες, όπως παραδέχθηκε ο Παράσχος, δίνουν μερικά εκατομμύρια στο κάθε Μέσο; Αν ο κ. Βίκτορας εννούσε τη συγκάλυψη, που παρέχουν τα ΜΜΕ, τότε ήταν μια γενναία, έστω και έμμεση δήλωση. Διαφορετικά, το θέμα είναι, μάλλον, ανάλογο με την επιτήρηση της αρχιεπισκοπής – φαίνεται από τα έξω, ενώ από τα μέσα, είναι αόρατη στους συμμετέχοντες.

- **Αν ο κ. Αναστασιάδης ήταν ειλικρινής,** θα παραδεχόταν ότι το άγχος του για τις εκλογές, δεν πηγάζει μόνο από το ότι πλησιάζει και το τέλος της πολιτικής του καριέρας, αλλά και από το ότι ελπίζει ότι θα εκμεταλλευτεί τις βάσεις, που έχει δημιουργήσει η παρούσα κυβέρνηση, τόσο με το φυσικό

αέριο, όσο και στο κυπριακό. Όποτε, τα χαζά για την καμένη γη, δείχνουν μικρότητα. Αλλά και μια αδυναμία να κατανοήσει ότι το εριστικό ύφος της οικογενειακής παράδοσης, δεν αρμόζει στην περίσταση.

- **Και αν υποθέσουμε ότι οι Γερμανοί εκβιάζουν τον Αναστασιάδη για το ξέπλυμα;** Ξαφνικά, άρχισαν να θέλουν εξωτερικό έλεγχο για το ξέπλυμα, την ίδια στιγμή, που άρχισαν μερικοί να πιέζουν και πάλι για τα έσοδα από το φυσικό αέριο.

- **Και ο Δρουσιώτης αγωνίζεται, ήδη, να προσφέρει εξυπηρέτηση.** Πόση κατάντια; Αγωνίζεται, όντως, να επιβεβαιώσει όσους τον θεωρούσαν απλώς μεταφραστή κειμένων άλλων; Η δημοσιογραφία ως προσφορά υπηρεσιών;

- **Είναι πολλά τα λογοκρινόμενα ερωτήματα και όταν αρχίζουν να αρθρώνονται, μπορεί να πάρουν και τη μορφή χιονοστιβάδας.**

- **Όταν δεν λειτουργεί ο εκφοβισμός, αρχίζει η τρομοκρατία**: Αφού η αποσιωποίηση δεν λειτούργησε, αφού η μετατόπιση δεν λειτούργησε, αφού ο εκφοβισμός δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα, αρχίζει τώρα η τρομοκρατία της διαιώνισης της κακοτυχίας. Η Αλήθεια πρωτοστατεί για μια ακόμα φορά, εκφράζοντας «τις ανησυχίες» της για 'κακά μαντάτα από το οικόπεδο 12'. Φυσικά, δεν μπορούσαν να είναι καλά τα μαντάτα τη βδομάδα των εκλογών. Ο Αναστασιάδης, όμως, μπορεί να ανατρέψει ακόμα και τις ποσότητες φυσικού αερίου – εννά τες πολλύνει. (Κακά μαντάτα από το οικόπεδο 12 - http://cyprusnews.eu/alitheia-oikonomia/939724) θα 'πλάσει' και λεφτά για να μην κλείσουν τμήματα στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, ειδικά αυτό του πτυχίου Γλωσσολογίας – το πιο πθανό με ιδιωτικοποίηση (Πανεπιστημίου Κύπρου λόγω μειωμένου προϋπολογισμού - http://cyprusnews.eu/paideia/939087)

- Κύριε Χριστοφίδη, ποιός φταίει αν το Πανεπιστήμιο, δεν είναι ικανό να υποβάλει ρεαλιστικό και ευέλικτο προϋπολογισμό;

- **Ο φόος φέρνει κόλαση**: Η εκκλησία προτίθεται να προβεί σε δάνειο 100 εκατομμυρίων από οργανισμό, ο οποίος διατίθεται να παραχωρήσει αυτό το δάνειο για μητροπόλεις, οι οποίες χρειάζονται ενίσχυση. Αλλά ο αρχιεπίσκοπος ανησυχεί για το ..... ξέπλυμα βρώμικου χρήματος! Και γι' αυτό το λόγο, διαβίβασε τα στοιχεία που αφορούν στον εν λόγω οργανισμό, αλλά και το δάνειο, ώστε να αξιολογηθούν και να προχωρήσει η σύμβαση για τη δανειοδότηση. Εδώ, δεν φοβήθηκε να υποστηρίξει ανοικτά, υποψήφιο με υπόνοιες (και όχι σε τοπικό επίπεδο) για εμπλοκή στο ξέπλυμα, θα κολλήσουμε στη δανειοδότηση; Μην ανησυχείς, μπορεί να αναλάβει το θέμα το δικηγορικό γραφείο του κου. Αναστασιάδη (Εκκλησία: Θέλει δάνειο, φοβάται ξέπλυμα - **http://cyprusnews.eu/philenews/939573**)

- **Περί εποχών Ι**.

- **Περί Εποχών ΙΙ: Καλά, ο κ. Αναστασιάδης ό,τι ακούει, λαλεί το;** Τώρα έφταιξε και η «συμμετοχική δημοκρατία»; Η φαντασίωση του «ηγέτη» - πρόβατα, πώς θα ενταχθεί στο «συμμετοχικό»;

- **Κοπτοραπτική:** «Κόπτεται» το SigmaLive για τις συνεντεύξεις με τς «δραματικές εκκλήσεις» Ορφανίδη για τη λήψη μέτρων, τις οποίες εξέφραζε αγωνιωδώς σε συνεντεύξεις του στη Σημερινή, γιατί όπως αναφέρεται στο

σχετικό δημοσίευμα, «εξαφανίστηκαν» και δεν υπάρχουν πλέον στην ιστοσελίδα της Κεντρικής Τράπεζας. Δεν φαίνεται, όμως, να «κόπτεται» κανείς για εξαφανισμένα δημοσιεύματα με τίτλους «Στέλνει εκφοβιστικά μηνύματα στη ΜΟΚΑΣ και τις εφημερίδες ....., απειλώντας θεούς και δαίμονες», «απειλεί με καρατόμηση όποιον πλησιάσει για έλεγχο», «συνωμοσία σιωπής από τα ΜΜΕ», «να μην τολμήσετε», «Μας εκθέτει διεθνώς; Ξέρουν μήπως οι Γερμανοί .... και του διαμηνύουν εμμέσως ότι τον έχουν στο χέρι;» - Ούτε η εξαφάνιση του Τζιων Αυλακιώτη δεν είχε τόση πλοκή

Στέλνει εκφοβιστικά μηνύματα στη ΜΟΚΑΣ και τις εφημερίδες ο υποψήφιος της διαπλοκής, απειλώντας θεούς και δαίμονες

Να μην τολμήσετε!

• Μας εκθέτει διεθνώς; Ξέρουν μήπως οι Γερμανοί για τις δραστηριότητες του επίδοξου Προέδρου και του διαμηνύουν εμμέσως ότι τον έχουν στο χέρι;

ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ ΣΙΩΠΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΜΜΕ

ΑΠΟΣΥΡΕ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Η «συνωμοσία σιωπής» από τα αστικά ΜΜΕ για τις ύποπτες δραστηριότητες του γραφείου Νίκου Χρ. Αναστασιάδη Λτδ, ήταν κάτι περισσότερο από αναμενόμενη για όσους παρακολουθούν τη συμπεριφορά των Μέσων τα τελευταία χρόνια και το οφθαλμοφανές προματόριμα του Συναγερμικού υποψηφίου για τα συμφέροντα της αστικής τάξης.

Μια διαφοροποίηση προσπάθησε να πραγματοποιήσει η εφημερίδα «Φιλελεύθερος» τις πρώτες μέρες του μήνα, αναγκαζόμενη ... να προβεί σε αφαι-

ΑΠΕΙΛΕΙ ΜΕ ΚΑΡΑΤΟΜΗΣΗ ΟΠΟΙΟΝ ΠΛΗΣΙΑΣΕΙ ΓΙΑ ΕΛΕΓΧΟ

Μετά από προσπάθειες ημερών για αποσιώπηση του θέματος ή δικαιολόγησης των ενεργειών με αποφυγή των ερωτημάτων για τα παράδοξα των συναλλαγών, τελικά τη Δευτέρα και υπό το βάρος της σοβαρότητας του θέματος, ο Νίκος Αναστασιάδης κάλεσε δημοσίως τη ΜΟΚΑΣ έτσι ώστε να γίνει έλεγχος στα αρχεία του δικηγορικού του γραφείου.

Στην πραγματικότητα όμως και σύμφωνα με μαρτυρίες που έφθασαν στην εφημερίδα μας, υπογείως και μέσω του δικτύου των Συναγερμικών στην Αστυνομία, την επόμενη μέρα ξεκίνησαν να κυκλοφορούν εκφοβιστικά μηνύματα του Αναστασιάδη που φέρεται να απο-

- Ο κ. Αναστασιάδης είπε ότι τα 50 εκ. είναι μικροποσά σε σχέση με τα ποσά που διαχειρίζεται το γραφείο του, τα οποία ανέρχονται σε 10 δισ περίπου το χρόνο ! Τα εισοδήματα καταγράφονται στα περιουσιακά που δήλωσε;

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

Δήλωση ιστορικών στελεχών της εξωθεσμικής αριστεράς:

«Στις πιο… ταξικά φορτισμένες εκλογές..»

Καταψηφίστε τους υποψήφιους της Δεξιάς –

Ψηφίστε Σταύρο Μαλά

Οι προεδρικές εκλογές διαδραματίζονται σε ένα πρωτοφανές ευρωπαϊκό και τοπικό συγκείμενο. Η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση ανέδειξε τα προβλήματα μιας ημιτελούς νομισματικής ένωσης εθνικών οικονομιών, με πολύ διαφορετικά επίπεδα ανάπτυξης και χωρίς τους αναγκαίους μηχανισμούς αλληλεγγύης ανάμεσα στα κράτη-μέλη της.

Η κρίση συνοχής της ευρωζώνης και η διαχείρισή της μέσω των μνημονίων και των πολιτικών λιτότητας στον ευρωπαϊκό Νότο, όχι μόνο δεν επιλύουν τα προβλήματα συνοχής της ζώνης, αλλά και αποδομούν ταχύτατα το κοινωνικό κράτος, βυθίζουν τις οικονομίες στην ύφεση, αυξάνουν την ανεργία, τη φτώχεια και τις κοινωνικές ανισότητες. Δημιουργούν, έτσι, πρόσφορο έδαφος για την ανάπτυξη ακροδεξιών πολιτικών σχηματισμών και νεοφασιστικών κινημάτων, που σε μερικές περιπτώσεις, όπως στην Ελλάδα, πήραν ανησυχητικές διαστάσεις.

Σε όλη τη Νότια Ευρώπη, δεν υπάρχει άλλη συνταγή αντιμετώπισης της μετωπικής επίθεσης του κεφαλαίου κατά του εργατικού και δημοκρατικού κεκτημένου, από την οργανωμένη κοινωνικά και πολιτικά ταξική αντίσταση των δυνάμεων της εργασίας, που αποτελεί ταυτόχρονα τη μόνη εγγύηση κατά της διαδικασίας εκβαρβαρισμού της κοινωνίας.

Αυτή η πολιτική αντίστασης ισχύει και για την Κύπρο. Συνίσταται στη μη αποδοχή των μνημονίων και των πολιτικών λιτότητας και στην επεξεργασία εναλλακτικών, ριζοσπαστικών πολιτικών αντιμετώπισης της κρίσης, που να εναποθέτουν το κόστος της σε αυτούς που την προκάλεσαν: στο κεφάλαιο και το πλουτοκρατικό κατεστημένο που εγκλώβισαν τον τόπο σε ένα τυχοδιωκτικό μοντέλο ανάπτυξης με ένα υδροκέφαλο τραπεζικό σύστημα.

Η Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση (ΕΡΑΣ) εργάζεται για την οικοδόμηση αυτής της αντίστασης μέσα στην κυπριακή κοινωνία για προάσπιση και διεύρυνση των εργατικών και δημοκρατικών κεκτημένων. Αυτές οι πολιτικές προϋποθέτουν, ωστόσο, μια κεντρική στρατηγική επιλογή: αυτήν της ταξικής σύγκρουσης και των κοινωνικών κινημάτων και όχι αυτήν της επιδίωξης ταξικής συναίνεσης και εθνικής ομοφωνίας, που, στην παρούσα συγκυρία, οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στην αποθράσυνση της οικονομικής ολιγαρχίας.

Παρά την ομοφωνία στη συγκεκριμένη αυτή ανάλυση, στη συνέλευση της ΕΡΑΣ πάνω στο ζήτημα των εκλογών (17/11/2012) δεν έγινε κατορθωτό να διαμορφωθεί συμφωνημένη θέση. Η πλειοψηφία υποστήριξε την αποχή, θεωρώντας τη συγκεκριμένη επιλογή ως επιβεβλημένη στο βαθμό που δεν υπήρχε υποψήφιος της Αριστεράς που να μην αποδέχεται την υπογραφή του μνημονίου. Η μειοψηφία υποστήριξε αντίθετα ότι παρόλα αυτά είναι αδύνατο στις πιο κρίσιμες και ταξικά φορτισμένες εκλογές από της ίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας να κρατηθούν ίσες αποστάσεις από όλους τους υποψηφίους[i].

Οι υπογράφοντες, ιδρυτικά μέλη της ΕΡΑΣ, οι οποίοι συγκαταλεγόμαστε σε αυτούς που υποστήριξαν τη μειοψηφήσασα θέση, αποφασίσαμε να δημοσιοποιήσουμε επώνυμα τη θέση μας. Για μας, υπάρχει διακριτή διαφορά ανάμεσα στον υποψήφιο της Αριστεράς Σταύρο Μαλά και τους υποψηφίους της Δεξιάς. Η εκλογική στήριξη στον Σταύρο Μαλά δεν αναιρεί τις διαφωνίες μας με το πρόγραμμά του και ιδίως με το ότι δεν υιοθέτησε αντιμνημονιακή πολιτική, όπως εμείς θα το επιθυμούσαμε. Ταυτόχρονα όμως τονίζει την κάθετη αντίθεσή μας με τους εκπροσώπους του μεγάλου κεφαλαίου και τους καθ' εαυτό εκφραστές του νεοφιλελεύθερου δόγματος στη χώρα μας. Νίκη της δεξιάς θα διευκολύνει περαιτέρω τις εργοδοτικές οργανώσεις οι οποίες έχουν ήδη υιοθετήσει την πιο επιθετική πολιτική της ιστορίας τους.

Είναι επίσης σαφές ότι οι υποψήφιοι της δεξιάς στηρίζουν και τροφοδοτούν την άνοδο του εθνικισμού, της ξενοφοβίας και του ρατσισμού και δυσχεραίνουν τη

συνεννόηση και τις επαφές μεταξύ των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων που αγωνίζονται για μια δικοινοτική ομοσπονδιακή Κύπρο.

Η στήριξή μας στον Σταύρο Μαλά είναι προπαντός μια πράξη αλληλεγγύης με ένα μεγάλο και ταξικά συνειδητοποιημένο κομμάτι της εργατικής τάξης που το επόμενο διάστημα θα πρέπει να δώσει δυναμικά το παρόν του για την προάσπιση των στοιχειωδών εργασιακών και δημοκρατικών του δικαιωμάτων.

Παράλληλα είμαστε απόλυτα πεπεισμένοι ότι η εκλογική εξασθένιση των δυνάμεων της Αριστεράς κάθε άλλο παρά θα βελτίωνε τις συνθήκες και τις δυνατότητες για αντιμνημονιακό αγώνα και κοινωνική αντίσταση.

Η Δεξιά άσκησε ασφυκτική πίεση προς την κυβέρνηση για να επιβάλει - και επέβαλε δια της «κυβερνώσας Βουλής» - πολιτικές λιτότητας, ανατρέποντας την όποια κοινωνική πολιτική επιχείρησε να ασκήσει ο Πρόεδρος Χριστόφιας. Ως εσωτερική «τρόικα» εμπόδισε τις προσπάθειες για να αυξηθεί ο εταιρικός φόρος, ο φόρος της μεγάλης ακίνητης ιδιοκτησίας και να καταπολεμηθεί η φοροδιαφυγή. Ο αντικομμουνιστικός παροξυσμός της Δεξιάς και του κεφαλαίου καταδεικνύει ότι αντιλαμβάνονται τις δυνάμεις της Αριστεράς ως σημαντικό εμπόδιο στους νεοφιλελεύθερους σχεδιασμούς τους.

Στην εκλογική αυτή μάχη επομένως δηλώνουμε δημόσια την υποστήριξή μας στον υποψήφιο της Αριστεράς, Σταύρο Μαλά.

Αγιομαμίτης Ντίνος

Αχνιώτης Κωστής

Οικονόμου Δάφνος

Παπαδοπούλου Ανθούλα

Τεμπριώτης Μάριος

Τομπάζος Σταύρος

Τσιμίλλη-Μιχαήλ Μερόπη

Ιστοριούλα για την Κρίση (1)

Χ.Α.

Ήταν μια δύσκολη χρονιά. Η περιλάλητη οικονομική κρίση ήταν, ήδη, σε εξέλιξη και τα σενάρια για το πώς θα εξελισσόταν η κατάσταση έδινε και έπαιρνε στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας έλεγε από νωρίς ότι θα θωράκιζε την οικονομία από το αδίσταχτο χέρι της αγοράς. Έτσι, όταν οι τραπεζίτες ζήτησαν 3 δισεκατομμύρια Ευρώ για να χαμηλώσουν δήθεν τα επιτόκια, ώστε να δανειστούν οι επιχειρήσεις φτηνό χρήμα και να επενδύσουν, αυτός κατάλαβε ότι θα τα σπαταλούσαν σε επενδύσεις εύκολου κέρδους ή ζημιάς όπως έγινε με το χρηματιστήριο μερικά χρόνια προηγουμένως. Αυτή η κατανόηση της ψυχολογίας των τραπεζιτών ήταν σημαντική για να αποφευχθεί μέρος μιας τεράστιας σπατάλης η οποία μπορούσε να διαλύσει την οικονομία. Η τηλεφωνική επικοινωνία που είχε ο Πτηλ, πρόεδρος του Συνδέσμου Απόρων Βιομηχάνων (ΣΑΒ), μαζί με τον πρόεδρο της Δημοκρατίας σε ότι αφορά το ζήτημα της χρηματοδότησης των τραπεζών από τα λεφτά των φορολογουμένων, δεν απέδωσε καρπούς. Ο πρόεδρος ήξερε ότι αυτός ο κακούργος ο Πτηλ είχε κάνει παρόμοιες μανούβρες, μερικά χρόνια πριν. Το δε μειλίχιο βλέμμα του, μαζί με κείνη την κατάλληλη δόση ήρεμης ομιλίας κατά τις συνεντεύξεις που έδινε κάθε τόσο, δεν μπορούσαν πλέον να ξεγελάσουν κανένα εκτός από τους δικούς του, εκείνους τους καταραμένους τους συνοδοιπόρους του στο ΣΑΒ. Ακόμα και οι δημοσιογράφοι που του έπαιρναν συνέντευξη ήταν καχύποπτοι και πάσχιζαν να μην ξεγελιούνται, εξετάζοντας με προσοχή αυτά που έλεγε. Ένας δημοσιογράφος μου είπε τις προάλλες ότι είναι σημαντικό στην προκειμένη περίπτωση να αναλύεις κάθε του πρόταση. ‘Ο Πτηλ είναι ένας πραγματικός απατεώνας,’ είπε ένας άλλος που άκουε την κουβέντα μας.

Η καμπάνια του Πτηλ στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης υπέρ των τραπεζιτών δεν απέδωσε καρπούς γιατί όλοι οι δημοσιογράφοι ήξεραν ότι αυτός προστάτευε μετά μανίας τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας. Ούτε και δέχτηκαν να μεταδώσουν ψευδείς πληροφορίες σχετικά με τον δήθεν υγιή τρόπο λειτουργίας των

τραπεζών παρ' όλες τις πιέσεις που δέχτηκαν από τους εργοδότες τους οι οποίοι έλεγχαν τον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο. Ο πρόεδρος της δημοκρατίας ενημέρωσε τους δημοσιογράφους δια μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ότι ένα δάνειο ύψους 3 δισεκατομμύρια Ευρώ δεν θα επιστρεφόταν ποτέ στο κράτος και ούτε θα χαμήλωναν τα επιτόκια όπως έλεγαν οι απατεώνες οι τραπεζίτες. Αυτό όμως που έκανε τον πρόεδρο ν' αγανακτήσει περισσότερο ήταν και η αίτηση του Συνδέσμου Απόρων Ξενοδόχων (ΣΑΞ) για μια επιχορήγηση ½ δισεκατομμυρίου Ευρώ για να βοηθηθεί η ξενοδοχειακή βιομηχανία και να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις της σε αυτή τη δύσκολη περίοδο. Πέταξε μάλιστα την αντιπροσωπεία του ΣΑΞ έξω από το γραφείο του γιατί ήξερε ότι και αυτοί δε θα χρησιμοποιούσαν τα λεφτά για να βοηθήσουν την οικονομία της χώρας και το ντόπιο εργατικό δυναμικό όπως δήλωσαν, εξάλλου αυτός ήξερε καλά ότι στον καπιταλισμό τα πράγματα δεν δουλεύουν έτσι. Ο πρόεδρος επίσης είχε προβλέψει ότι οι ξενοδόχοι θα προσλάμβαναν φτηνό εργατικό δυναμικό από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα για να ρίξουν τα κόστη τους ακόμα περισσότερο και να αυξήσουν τα κέρδη τους. Σύμφωνα κιόλας με πληροφορίες που είχε από τα συνδικάτα ξενοδοχειακών υπαλλήλων, τα λεφτά που θα δίδονταν ως επιχορήγηση προς τους εργοδότες τους θα ήταν χαμένα λεφτά σε μια μαύρη τρύπα που θα πήγαινε απευθείας σε προσωπικό πλουτισμό των ξενοδόχων. 'Άσε κιόλας που ένα μέρος της επιχορήγησης είναι από τους φόρους που πληρώνουν οι ξενοδοχειακοί υπάλληλοι. 'Τελικά βάζουμε ένα μέρος του μισθού μας για να επιδοτούνται οι εργοδότες μας. Τελικά ποιος δουλεύει για ποιόν και ποιος πληρώνει ποιόν,' μου είπε ένας απ' αυτούς.
Το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε να μην δεχτεί άλλη πίεση από τους ΣΑΒ και ΣΑΞ για χρηματοδότηση των τραπεζιτών και των ξενοδόχων, όχι μόνο γιατί αυτό μύριζε πάττισμα του κράτους και των κοινωνικών ταμείων αλλά και γιατί αναδείκνυε για άλλη μια φορά τη νοοτροπία της οικονομικής ολιγαρχίας σε ότι αφορά τα μούχτι λεφτά που έμαθαν να παίρνουν. Σε μια χώρα δε όπου διάφοροι τραπεζίτες είχαν τις ρίζες τους σε οικογένειες τοκογλύφων με πολλή εμπειρία στην φοροδιαφυγή και το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος ήταν αδιανόητο να τους δίνει λεφτά το κράτος από το υστέρημα των φτωχών φορολογουμένων. Ακόμα και ο υποψήφιος του ακροδεξιού κόμματος για την προεδρία της δημοκρατίας ξέπλυνε ένα ποσό γύρω στα 50 εκατομμύρια Ευρώ. Μάλιστα, αντί να μειωθούν τα ποσοστά του, ανέβηκαν, γιατί τέτοια πράγματα, θεωρούνται μαγκιά από μερίδα του εκλογικού σώματος που τον ψηφίζει.

Αμέσως μετά την άρνηση της κυβέρνησης για δάνειο και επιχορήγηση στις δυο πιο πάνω άπορες ομάδες του πληθυσμού, η συντεχνία ΠΕ δια μέσω του γενικού της

γραμματέα Κυρ ανακοίνωσε ότι η οικονομική κρίση οφειλόταν κυρίως στην υπερβολική συσσώρευση κεφαλαίου σε λίγα χέρια. Ως αποτέλεσμα, οι εργαζόμενοι έμειναν χωρίς λεφτά και έπαψαν να είναι καταναλωτές. Οι δε κεφαλαιούχοι σταμάτησαν να επενδύουν αφού οι πολίτες δεν είχαν λεφτά ν' αγοράσουν. Αυτό σύμφωνα με τον Μαρξ, είπε ο Κυρ, είναι η οικονομική κρίση που προκαλεί η υπερσυσσώρευση κεφαλαίου στα χέρια λίγων. Σε συνέλευση της ομοσπονδίας των συντεχνιών, οι εργαζόμενοι αποφάσισαν να πιέσουν την κυβέρνηση να περάσει νομοσχέδιο από τη βουλή ζητώντας την αύξηση του εταιρικού φόρου κατά 5 τοις εκατό και την πλήρη απαλλαγή από την φορολογία της εργατικής τάξης. Το επιχείρημα της ήταν πως, εκτός του ότι είναι ηθικά σωστό να πληρώνει ο πλούτος για τις δικές του καπιταλιστικές κρίσεις, οι εργαζόμενοι πρέπει να προστατεύονται οικονομικά για να μπορούν να αντεπεξέρχονται στις υποχρεώσεις τους. Ένας άλλος λόγος ο οποίος συνηγορούσε στην κατάργηση της φορολογίας για τους εργαζόμενους ήταν για να μπορέσουν αυτοί να επιστρέψουν στην κατανάλωση και να επιτρέψουν έτσι στην οικονομία να ανακάμψει δια μέσου των ανανεωμένων επενδύσεων από το παγωμένο συσσωρευμένο κεφάλαιο. Και επειδή η βουλή αρνιόταν να περάσει το νομοσχέδιο για το επί πλέον 5 τοις εκατό εταιρικό φόρο και να καταργήσει την φορολογία για τους εργαζόμενους, οι συντεχνίες οργάνωσαν μαζικές εκδηλώσεις έξω από την βουλή μέχρι να περάσει το νομοσχέδιο και να ενισχυθεί το κράτος από αυτούς που τα είχαν άφθονα.

Μετά από μαζικές διαδηλώσεις έξω από την βουλή άρχισε να κλονίζεται το ηθικό των νεοφιλελεύθερων βουλευτών και φάνηκε ότι θα υπέκυπταν μέσα σε λίγες μέρες. Παρ' όλ' αυτά, οι δύο «λαοφιλείς σιαμαίοι», ο Νικόλ Ππάπα και ο Άβε Νίο αντιστάθηκαν στην απαίτηση των εργαζομένων, λέγοντας ότι η φτώχεια έχει κτυπήσει άγρια τις εργοδοτικές τάξεις όπου τα δισεκατομμύρια τους δεν άξιζαν τίποτε αν δεν επενδύονταν για να παράξουν νέο κεφάλαιο. Κατά τους ίδιους, μέσα από την οικονομική κρίση έχουν χάσει πολλά οι επιχειρηματίες και είναι σημαντικό να κάνει υποχωρήσεις η εργατική τάξη ώστε να μπορέσει η οικονομία να ξαναγεννήσει υπεραξία και να μπορέσει το κεφάλαιο να πολλαπλασιαστεί. Διαφορετικά αυτό θα έμενε στάσιμο και δεν θα μπορούσε να εκπληρώσει τον ιστορικό του ρόλο που δεν είναι άλλος από την ευμάρεια της εργοδοτικής τάξης. Της τάξης δηλαδή που γεννήθηκε για να επωφελείται και να διοικεί, της τάξης τέλος-τέλος που έχει την υποστήριξη «του πατρός, του υιού και του Αγίου Πνεύματος». Τι άλλο εξάλλου από εύνοια της Θείας Πρόνοιας αποτελεί η πλουσιοπάροχη επιβίωση της μέσα σ' ένα ωκεανό φυσικής ανισότητας;

Παρ' όλα τα επιχειρήματα των Νικόλ και Άβε και του προκαθήμενου της Ορθόδοξης εκκλησίας και παρ' όλη την θρησκευτική πίστη ενός μεγάλου αριθμού συνδικαλιστών, οι πορείες έξω από την βουλή συνεχίστηκαν πρώτα ευγενικά και ακολούθως λιγότερο ευγενικά, «με μια πινελιά αγριάδας» όπως θα το έθετε και ο Πικάσσο, που τους ανάγκασε σε υποχώρηση τακτικής. Όπως είπαν και οι ίδιοι, οι λόγοι της υποχώρησης ήταν μια προσπάθεια για να υπάρξει εθνική ειρήνη και χαλάλι, ας φτωχύνει και άλλο η δοκιμαζόμενη τάξη των βιομηχάνων και ξενοδόχων. Είπαν επίσης ότι ο θεός μια μέρα θα τιμωρήσει αυτούς τους άθεους που κρύφτηκαν πίσω από την απληστία του κόσμου και τον μετέτρεψαν σε όχλο. Θα καταστρέψει αυτούς που τον υποκινούν για να θέλει να μοιραστεί τα πλούτη μιας μικρής και άξιας μερίδας του πληθυσμού που τα απέκτησε με κόπο και θυσίες και τα συσσώρευσε μαεστρικά εδώ και αιώνες. 'Αυτοί οι Μπολσεβίκοι που σε λίγο θα τρων τα μωρά μας,' είπε η νούννα του Άβε. Όμως, εκείνα τα 3 ½ δισεκατομμύρια που ζητήθηκαν από τους τραπεζίτες και ξενοδόχους ήταν ένα ποσό που ο Νικόλ και Άβε δεν θα ξεχνούσαν ποτέ. Οργάνωσαν επ΄ αυτού, μια μικρή σεμνή τελετή ενταφιασμού του συγκεκριμένου ποσού που τόσο θα έλειπε από τις οικογένειες που το είχαν άμεση ανάγκη για να αγοράσουν τα γιορτινά δώρα για τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Δώρα, που θα τα ζήλευαν όλοι οι εργαζόμενοι που δεν θα είχαν ποτέ την τύχη να τ' αγοράσουν όσες ζωές κι αν δούλευαν. Μάλιστα, πλησίαζαν και άγιες μέρες χωρίς τα 3 ½ δισεκατομμύρια, χωρίς τα δώρα τα δικά τους.